

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo Laikraštis. Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas VII

Rugpjūčio-August 30 d., 1925

442

No. 15 (182)

A. T.

Daugiau Drausmės

Žmogus be visuomenės negali gyventi šiame pasauly. Jei ir gyventų, tasai gyvenimas negalėtų daryti pažangos ir nebūtų kultūringas. Žmonės turi bendradarbiauti, turi susiburti į tam tikras visuomenines grupes, arba vietas, ir bendromis jėgomis siekti užsibrėžtų tikslų. Iš to principo kyla šeimos, tautos, valstybės, įvairios politinės, ekonominės bei kultūrinės organizacijos. Visos jos remiasi tam tikrais dėsniais, naudoja įvairių priemonių ir būdų, kad tik labiau sustiprėti, augti ir atnešti gausių vaisių.

Bet yra viena svarbiausia sąlyga, be kurios negalėtų sėkmingai gyvuoti jokia socialinė grupė. Tai yra *drausmė*. Žmonės, kaip kūnu taip ir dvasia, yra skirtingi. Jų mintys, jausmai, troškimai bei valios pasiryžimai visada bus įvairūs. Kad tie asmeniniai skirtumai nepakenktų bendrai socialinės vienos gerovei, atskiri nariai turi laikytis tam tikros konstitucijos, kuri tą socialinę vienatę cementuoja. Del bendro labo atskiras žmogus turi paaukoti savo *asmeniškumo* dalį. Čia tai ir pasireiškia drausmė, kuri, tikra prasme, yra moralinis žmogaus nusistatymas daryti tai, ko reikalauja socialinės grupės gerovė. Tasai nusistatymas neturi paeiti nuo išviršinės prievartos, bet iš paties žmogaus dvasios nusistatymo, iš jo širdies.

Tokia drausmė reikalinga visur ir visados. Nedrausmingas atskiras žmogus nepadarys kultūrinės pažangos nei viešame, nei asmeniniame gyvenime. Nedrausminga šeimyna virsta pragaru. Nedrausminga kariuomenė tuoj pražūva. Nedrausminga organizacija įra ir griūva. Nedrausminga tauta pasmerkta mirti.

Turėdami tai galvoj, atkreipkime dėmesį ir į mūsų brangią Vyčių organizaciją. Išviršiniai

mes esame gana drausmingi: lankome susirinkimus, klausome kalbančių, prašomi kai kada ir patys pakalbame, dalyvaujame išvažiavimuose bei piknikuose, užsisakome savo organą ir t.t.—ko gi daugiau bereikia? Bet, įsiziūrėję, nevisada čia rasime tikrosios drausmės dvasios. Visa tai gal daugiausia del to darome, kad mums tai įsakoma, kad mus *kiti* "drausmina." Čia tai veikia išviršinė drausmė. Bet kituose atsitikimuose, kur turėtume *patys save* drausminti, mes dažnai pasirodome visai be drausmės. Jei vytis ateina į susirinkimą, bet neįdomauja, kas jame daroma ir svarstoma, jis nėra drausmingas. Jei užsisako savo organą, bet jo neskaito,—nėra drausmingas. Jei, pildydamas susirinkimo nutarimus, dalyvauja kokiam piknike ar išvažiavime, bet, įsikaušęs ar pametęs šaltą protą, savo elgesiu žemina organizacijos garbę,—nėra drausmingas. Jei stodamas į organizaciją pasižada tarnauti Dievui ir tėvynei, bet savo darbais tą obalsį užmiršta,—nėra drausmingas. Štai keli pavyzdžiai, rodą, kada mums trūksta tikros išvidinės drausmės. O tokių atsitikimų kiekvienas savo gyvenime rastume nemažai. Tai yra pavojinga organizacijai liga ir išanksto reikia užkirst jai kelią. Visi turėtume suprasti, kad išviršinė drausmė be išvidinės yra lyg kūnas be dvasios, arba sutrūnijęs kevalas, kuris nuo pirmo smarkesnio smūgio gali į dulkes subirėti.

Del to auklėkime savyje tikrąją drausmę, kuri paeina ne nuo išviršinės jėgos, bet iš mūsų pačių proto pažinimo bei širdies pritarimo. Įnešdami į savo garbingą organizaciją kuodaugiausiai išvidinės drausmės, sustiprinsime jos pamatus ir pilnai užtikrinsime jos ateities gyvybę.

Daugiau drausmės, ne iš baimės, bet iš meilės!

J. Vyšnužis

Jaunystē

Gražiausias ir maloniausias žmogaus gyvenime laikas yra jaunystē. Tuo laiku žmogus prazysta kūno grožiui, jėgomis ir kilniomis sielos ypatybėmis. Tada žmogus, lyg lelijos žiedas, išskleidžia savo kūno grakštumą, skaistumą ir stiprią, be galo gyvą ir energingą sielą.

Jaunystē nebijo pasaulio žiaurios tikrenybės: vargų ir gyvenimo kovų. Jaunystėje širdis leidžia ugningus meilės spindulius, kurie išstarpina storiausius ir šalčiausius ledus. Jaunimo mintys skraido aukštybėse, siekdamos kilnių idealų, o patvarusis kūnas neboja nei sunkių darbų, nei alkio, nei vargų. Visi gyvenimo nepasisekimai, nelaimės ir kliūtys neišstumia iš lygsvaros lakios ir galingosios jaunystės dvasios. Protas ieško naujų žinojimo sričių, greitai suranda išeitį painiausiuose klausimuose ir gyvenimo neaiškiuose verpetuose. Už kiekvieną savo nusistatymą jaunystē pasiryžusi kovoti, o idėjinėje kovoje laisvai aukoja savo gyvybę.

Jaunystē nemėgsta ašarų ir išsikalbėjimų. Ji drąsiai puola savo priešininkus ir visuomet lieka laimėtoja. Todėl neveltui mūsų dainius sušunka:

“Ei, jaunyste, tu galinga,
Tu linksma, šviesi, audringa,
Kaip žaibai dausų!
Nieks tau kelio neužtvenkia,
Tau pasaulis galvą lenkia
Iš kovos balsų.”

Toliau dainius, žinodamas, kaip jaunystē karštai pamyli savo idealą ir kaip drąsiai jo siekia, neatsižūrėdama įvairiausių sunkenybių ir žiaurių kovų, vėl jausmingai sušunka:

“Jei pasišventė jaunystē,
Kas pasaulį gal išdrįsti
Jos mėginti jėgų!
Kovose jai laimė duota.
Drąsiai žengs apvainikuota
Laurų vainiku.”

Vienok tai visa galima pritaikinti tik idealin-gai jaunuomenei. Ir nuliūdusia bei skaudama širdimi reikia pripažinti, kad yra jaunimo tarpe daug ištižėlių, neišnaudojančių savo jaunystės kilniems tikslams. Jie bijo gyvenimo verpetų ir bailingai šalinasi iš bet kokios idėjinės kovos. Jie leidžia jaunystę, vengdami mažiausio kitų labui pasišventimo.

Apie tokius kitas mūsų dainius sako:

“Kas bijo šešėlio,—šešėlius temato,
Tas Dievo galybės tikrai nesuprato,
Naktis jam visur be vilties.”

Ir pats gyvenimas bailių nekenčia. Kovoje bailys pirmutinis žūsta. Gyvenime jis taip pat daugiau vargsta, kankinasi ir daugiau turi nemalonumų negu drąsuolis. Bailiui dažnai tenka slėptis užkampiuose, it tam kiškiui, kad tik nesusitikus su viešuoju gyvenimu. Ir taip, jų jaunystē praeina be naudos, be vaisių, visų žemina-ma, išjuokiama.

* * *

Kiti vaikinai ir mergaitės jaunystėje daro įvairių planų, kalba apie kilnius obalsius, rengiasi ir žada daug nuveikti tėvynės labui ir visuomenės gerovei, tačiau darbo nesiima. Jie diena iš dienos savo kilnius norus atidėlioja, išsikalbinėja stoka laiko ir... štai jau prabėgo jaunystē! O jaunystės laikas labai greit prabėga—lyg gražus pavasarėlis. Kaip gėlės žiedas, kuris pirmiausiai pumpuruoja, paskui pradeda skęsti lapelius, bet, štai, vieną gražią, saulėtą dieną prazysta ir... po dienos ar kitos jau ir pabyra jo lapeliai...

Štai ką apie tai sako poetas:

“Prabėgo pro šalį, kaip marių vilnis,
Jaunystē ir jos vėsulai,
Ir, rodos, šiandieną, kad buvo tai vis
Tik saldūs ir gražūs sapnai.”

Kadangi kai kurių jaunikaičių ir skaitaveidžių mergaičių tiktai dėl apsileidimo jaunystē prabėga tuščiai, nors jie būtų galėję didelius darbus atlikti, tai poetas ragina jaunimą į idėjinį darbą, į darbą nuolatinį:

“Į darbą! Į darbą: lig kolei mirtis
Jaunos neatkirto galvos:
Juk dienos ir jėgos, kaip upės vilnis,
Vis bėga ir bėgt nenustos.”

* * *

Kiti jaunystėje paklysta, pataiko ne į tas gyvenimo vėzes. Taigi jų jaunystē nesuteikia jiems malonių atminimų. Suklydęs jaunimas kovoja su tuo, kas reiktų ginti; leidžia jėgas ten, kame jos veltui žūva. Užsispyrę klaidose jaunuolis-ė gramzdina savo jaunystę, gabumus į pasaulio purvus ar, bent, tuštybes. Nors, galų gale, didesnė jų dalis vėliau susipranta, bet jau esti pervėlu,—jaunystē pražudyta!..

Dainius nusiskundžia:

“Jaunos dienos—neprotingos,
Paklydimais gan turtingos,
Neina žingsniais, bet risčia!
Už akių joms neužbėgsi,
Nepavysi, neužrėksi,
O senatvė—štai ir čia!”

Kitoje vietoje jis vėl rašo:

“Jam rodės: dar vakar jaunystė žydėjo;
Šiandieną pražilo plaukai nuo šalnos!..
Ir ašari dvi paslapčia išriedėjo:
Pagailo anos vakarykščios dienos.”

Bet ne vien atsiskubinanti senatvė sutrukdo žydinčią jaunystę. Ją ne vienam sutrukdo beširdė, juodoji, visa naikinanti mirtis. Ne vieną stiprų ir gražų bernelį, it bijūnėlio žiedą, ne vieną jaunutę skaitveidę merguzėlę, it lelijėlę, pačioje jų jaunystėje, pačiame žydėjime, pakanda likimas gyvenimo siūlą, lyg tas kirminas gėlelės žiedą.

Nes: “Skamba ir žvanga, gaudžia varpai,
Liūdną ir skaudų leidami gandą:
Vėl paviliojo auką kapai!..
Diena į dieną tiek jų atranda!..”

Argi ir tau, jaunuoli-e, negrėsia toks likimas? Ar gali būti tikras, kad rytoj dar tavo širdis tvaksės ir rūpinsiesi savo ir visuomenės reikalais? Ar gali užtikrinti, kad rytoj negulsi amžino poilsio karstan?!.. O savo prakilnius darbus dar vis palieki rytojui! Neatidėliok nė vienos valandos. Kada tik gali, tada dirbk, naudokis jaunyste, kol jinai dar žydi. Gal, jaunuoli-e, žinai ne vieną savo draugą ar draugę, kuriuos, besirengiant prie kilnaus idėjinio darbo, parbloškė netikėtai trūkęs gyvenimo siūlas. Jie savo sumanymus ir gerus norus nusinešė kapuosna.

“Kiek tai nuėjo taisiais keliais,
Žemės troškimams vos tik užgimę,
Su idealais, su sopuliais,
Amžinu miegu karste nurimę!..”

* * *

Taigi, jaunime, neatidėliok savo pasiryžimų, bet juos įvykink kaip galima greičiau. Kas yra jau truputį iškrypęs iš tikrojo jaunystės kelio, tuč tuojaus tetaiso savo klaidas. Jau šiandien pradėk reformą. Tenueina mūsų jaunystės nė viena diena be naudos!

Be to, jaunime, reikia atminti, kad tavo rankose ateitis. Todel tobūlink ją. Kaip sunaudosi savo jaunystę, tokia bus tavo senatvė. Jeigu jau jaunystėje išmėtinėja sąžinė tavo apsileidimus, iškrypimus ir netikslumus, tai vėliau dar labiau išmėtinės!

O, mums nestinga kilnių idealų ir norų! Jie veržiasi, kaip iš neišsemiamo šaltinio. Tik kartais mūsų geriems darbams pakenkia nestropumas, delsimas. Bet, prisiminus jaunystės uždavinius, jos trumpumą ir brangumą, ilgiau taip būti neprivalo. O ypač, kad bažnyčios ir tautos trimito balsas nepaliaunamai šaukia visą jaunuo-
menę į darbą.

Tad į darbą, brangus jaunime, kol galingoji jaunystė padeda mums nuo idėjinio kelio vartyti užgriuvusias uolas ir kitokias kliūtis. Tada mums nereiks aimanuoti, kad veltui jaunystė praėjo. O baigiantis mūsų šio gyvenimo dienos, galėsime su šv. Povilu tarti: “*Aš kovojuau gerą kovą, bėgimą užbaigiau, tikėjimą užlaikiau. Galop, man yra atidėtas teisybės vainikas, kurį man atiduos anoje dienoje Viešpats, teisusis Teisėjas.*”

Zanavykija, birž. 26 d. 1925 m.

—o—

Laddie-Boy

THE CASTLE OF MIRRORS

When lingering twilight was low'ring her veil,
With silent mysterious hand,
And whispering murmurs of sweet-scented winds
Were drifting soft over the land,
I wandered alone by the roar of the sea—
Over the silvery sands.—

The moon, glancing down from a star-sprinkled
sky,
Was shedding a soft, mellow light.
Of glistening, glimmering, glittering gold,
Molding a pathway so bright—
Over the tops of foam-crested waves,
Scattering shadows of night.

Pausing enraptured, my heart filled with joy,
I gazed all enthralled by the scene,
Then lo! from the depths of surf-surgings deep,
Appeared—like a beautiful dream—
All robed in soft shimmering garments of gauze,
A frolicsome, fairy-like queen.

She danced in the glistening pathway of light,
She tripped o'er the tops of the waves,
She gracefully glided through mazes of foam
In tune with the waters she swayed;
With sparkling spray, as it leaped above,
And murmuring breezes she played.

Then suddenly ceasing her fantastic round,
And waving her wand up on high,
In silvery tone of a siren of old,
She uttered a faint little cry—

And a castle of mirrors arose from the deep,
Rearing high towers to the sky.

Like a crystal aglow by the light of the moon,
Reflecting each ray and each beam,
How brilliantly sparkle the gem-studded towers,
And sprinkled with foam how they gleam!
As clear as white-capped waves of the sea,
There stood my Castle of Dreams.

The fairy then lifting a small dainty hand,
Greeted in tones strangely sweet,
That echoed so softly on murmuring winds,
And lulled drowsy breezes to sleep:
"Towering above you, the Future," she chanted,
"Arises from out of the deep."

Why mar Life's beauty with crime or with vice?
Why blur its glow with a wrong?
Why dull its brilliance with mem'ries of sins
Long since departed and gone?
The Past is the Past, but to all comes the Future,
As after the night comes the dawn."

How great was the truth shining forth from her
words,

How like the oncoming years;
The Castle of Mirrors with clear, crystal glass,
Reflecting no sorrow, no tears,
Where youth in the glory of starting anew
Forgets all vague doubts and fears.

The last dying echoes that came from her lips,
Were fading away in a song
When I looked for my Castle of Mirrors—
And to my despair it had gone,
Leaving a pale afterglow in the heavens,
The light of a radiant dawn.

—o—

Pr. Genys

ILGU MAN ŽEMĖJ...

Kiek kartų skundžiaus—neramu,
kaž kas aukštybėn sielą kviečia
ir dvasią žadina skausmu,
širdies sparnus smarkiusius skėčia!..

Toli toli toji šalis;
senai jaučiu ten laimę naują!
Ten atilsio, matau, pilis,
kurią dangus man pranašauja...

Ilgu man žemėj! Negaliu
erdvių pasiekti numylėtų,
bet... šiuo skaudžiuoju takeliu
einu tarp minių užkerėtų...

Ilgu man žemėj!.. Oi, greičiau!
Greičiau, širdie, pasiek tą šalį!

Sparnus išskėtus kuoplačiau
nuneškite ten—rask mano dalį!

Telšiai, 1924.

—o—

Kostas Gelvainis

NUTRŪKO STYGA

Gailiai suvirpėjusi styga nutrūko,
Pranyko tyloj paskutiniai garsai...
Ir šaltosios miglos man širdį apsupo,
Kai styga, gailiai sudejavus, nutrūko.

Mylėjau aš, smuike, tave,
Mylėjau aš tavąją dainą,
Ar džiaugsme gūviam', ar varge
Mylėjau aš, smuike, tave.

Bet trūko tavoji daina—
Gailiai suvirpėjus, pranyko tyloj...
Ir liko sieloj tik dejonė viena,
Ir užtemė skaisti diena.

Joniškis, 1925 m.

—o—

Simanas Urbonas

* * *

Rausvos rozės
Tyliai supas,
Merguzėlė
Savo lūpas
Prie jų glaudžia...
Ji karštai taip
Jąsias myli,
Su joms kalba,
Nors tos tyli—
Svajas audžia...
Puikūs, jaunoj',
Tavo skruostai,
Puikus rozės
Jaunas žiedas,
Kurs siūbuoja;
Bet labiausiai—
Tavo žodžiai
Mane žavi
Nenuobodžiai,—
Kai dainuoji...

Ingavungis, 1925-I-8.

False friends, like our shadows, keep close to us in
sunshine, only to leave us with the first cloud.

Bovee.

Most men forget God all day, and ask Him to re-
member them at night.

Anon.

Sulietuvino A. Matutis

Marija Magdalena

Trijų Veiksmų Biblijinė Drama

(Tąsa)

PIRMOJI VAIDYKLA.

REGINYS. — *Erodo sosto rūmai Galilėjoje. Kuzas ir Gabinijus stovi šalimais sosto. Pažas Reubenas tvarko pasėstus ir t.t.*

Pirmoji Vaidykla.

Gabinijus (Reubenui): Pats visada rūpestingai triūsiesi, jaunasis drauge, geriausia prirengti viską karaliaus Erodo smaguliams.

Reubenas (zurzdėdamas): Žinoma, aš nemėgstu, kad kas apkaustytų mano ausis bei tašytų mano veidus, jeigu karaliui būtų neparanku ir netvarkoje viskas.

Kuzas (juokdamasis): Tai paties viso rūpestingo triūso paslaptis, ar gi ne? Tačiau, kame gi išmokai tokio rūpestingumo ir darbštumo?

Reubenas (gyvai): Aš išmokau to visko šiuose rūmuose. Ar gi ne taip yra ir su jumis?

Kuzas: Pats esi tikrai išmintingas jaunuolis. Aš tikiu, kad pats vistik neįvertini tos privilegijos, jog gyveni taip arti sosto.

Reubenas: Tikrai didelė privilegija! Aš negaliu atlikti to, ko trokštu nuo ryto iki vakaro. Aš stoviu, kai noriu sėdėti; bundu, kai norisi miegoti; tarnauju, kai norisi man valgyti.

Gabinijus: Tik įsivaizdink, kokia tai garbė, jaunuoli. Paties vardas bus įrašytas istorijon sykiu su savo viešpaties garbe, kaip Dovydo ir Sauliaus.

Reubenas: Aš nemėgstu, kai kiti pasakoja netiesą. Tačiau, aš netikiu, kad Dovydui patiko tarnauti senyvam kariūnui Sauliui, lygiai, kaip ir man pačiam. Gal gerai sekdavosi viskas iki Saulius būdavo gerame ūpe, tačiau, kai apsėsdavo jį mėlynieji velniai, tai padūk! Ir aš tikrai tikiu, jog Dovydas panorėdavo verčiau gauti vylyčių į savo kailį nei kentėti Sauliaus įtūžimą.

Gabinijus (juokdamasis): Pats per daug žinai viską kas dedasi apie sostą. Ir delto būsi nepasekmingas gyvenime. Nė vienas neprivalo blogai manyti apie karalių; tik manyti, jog jis yra vienas dievaičių.

Reubenas: Tatai yra ir pragariniai dievaičiai, kaip tiki Graikai ir Romėnai. Tačiau, kadangi aš netrokštu būti priskirtas pragaran ir, kuomet pasirodys mano viešpaties karališkasis asmuo, aš paliksiu jums progą gauti ir laikytis įtūžusio jo būdo visus geradėjingumus. (*Išėina.*)

Gabinijus: Iš kur gi tas jaunuolis žino, jog Erodas šiandien pasirodys blogame ūpe?

Kuzas: Mat, Erodas gavo blogą žinią apie karo pasekmes. Arabijos karalius Aretas supliekė Erodo armiją, atkeršindamas už savo dukterį, kurią Erodas, paėmęs sau už žmoną, paskui ją pasmerkė ir ištrėmė.

Gabinijus: Tai gerai jam. Gi ji buvo geresnė nei dabartinė antroji Izabelė, Erodija.

Kuzas: Tyliai! Karalius Erodas ateina.

Antroji Vaidykla.

(*Apsiniaukusia veido išraiška įeina karalius Erodas, beskaitydamas raportą.*)

Erodas: Dešimts tūkstančių nužudyta! Aš neišgaliu prarasti tiek savo pavaldinių. Jų dalis, tiesa, buvo samdyta, tačiau jų tarnavimo algos turi būti išmokėtos kunigaikščiams, kurie juos siuntė man prigelbėti.—Tai nelemtasis nepasisekimas! Ir tikslas neatsiektas!—Aš prašalinsiu Erodiją. Mano siela neapkenčia jos.—Dangus žino, jog mano sąžinė yra liuosa ir nekalta. Tačiau didžiausias prasikaltimas būtų nesutepęs vargingos mano sielos, jeigu ne toji pragaištinga moteriška, kuri savo pavydu nebūtų gundžius manęs, kai, apsigėręs vynu, išpildžiau jos norą nukirsti Šv. Jono galvą. Blaivas būdamas juk nebūčiau papildęs tokios piktadarybės. Vai! atiduočiau savo karalystę, jeigu likčiau paliuosuotas nuo tos žmogžudystės. Bet gi apgailėstavimas pribūna per vėlai. Iki mirsiant—niekada aš jau nebepasiluosuosiu nuo baisių regėjimų pranašo Jono kruvinos galvos, kurią regiu ir matau dieną ir naktį.—(*Nusiminęs vaikštinėja prieš sostą skersai ir išilgai.*)

(*Erodija, turtingai išsipuošusi, įžengia, lydint Seporai.*)

Erodija: Erodija sveikina majestotingą savo vyrą.

Erodas (šaltai): Aš nereikalavau tamstos pasirodymo.

Erodija: Aš gi maniau, jog buvai išsiilgęs manęs.

Erodas: Tamstos mintys buvo klaidingos. Aš noriu būti vienas sau.

Erodija (pašiepdama): Tamstos naujai išrastas būdas būti sau vienam tiesiog pavyzdingas. Rasi, Galilėjoj yra pritinkamesnių gražuolių, kurios visai netrukdytų ir nevargintų tamstos karališkojo asmens.

Erodas (nepaisančiai): Gal ir taip. O, yra daug gražuolių, kurių rankos nesuteptos krauju.

Erodija (rūsčiai): Tas, kurio kraujas buvo pralietas, buvo didesnis priešas Erodui nei pati Erodija. Tai karalių toks jau būdas išsiliuosuoti nuo pagiežos ir bausmės už padarytas piktadarybes.

Erodas: Aš nebereikalauju tamstos patarimų, kaip nubausti mano priešus ir apsaugoti savo garbę.

Erodija (sarkastiškai): Tur būt, jau per vėlu bekalbėti apie savo garbę.

Erodas: Taip. Manding, nuo tos dienos, kai klausiau tamstos niekšingų patarimų.

Erodija (paniekinančiai): Tamsta nebereikalauji jų klausyti. Aš galiu apleisti šiuos rūmus, kuriuose buvau apsigyvenus, tau prašant, tavo užgaidoms patenkinti.

Erodas: Daryk kaip patinka. Tuo tarpu aš ieškosiu meilingesnės draugystės.

Erodija: Toje draugystėje, be abejonės, smagins tave Magdalės gražuolė.

Erodas (šaltai): Laimė, kad būtų lemta jai gyventi arčiausia manęs.

Erodija: Toji gražuolė žydė turi tiek daug pataikaujančių piršlių, jog negaliu betikėti, kad kilnūs Erodas panorėtų jai pirštis.

Erodas (rūsčiai): Ką? Ir vėl pavydas, Erodija? Magdalės Marijos vardo juodinimas atskartoja per dažnai. Tačiau—jos draugai ir priešeliai žino, jog ji yra gera, kaip ir graži.

Erodija (pašiepiančiai): Tų draugų ir priešelių pirmutinis, tur būt, yra karalius Erodas, Tetrarka Galilėjai.—Toks iškaltas gynėjas jos vardo ir garbės, be abejonės, palaiko su ja labai artimus ryšius.

Erodas (šaltai): Tai nebereikalinga abejoti. Gi aš būčiau pagerbtas, jeigu gražioji Magdalena teiktųsi pasveikinti mane maloninga savo šypsena.

Erodija: Kilnaus karaliaus Erodo tikslas, tur būt, yra pasekti Rytų papročius ir laikyti daugiau nei vieną žmoną.

Erodas: Visai ne, Erodija. Aš ryzuos sekti Romėnų papročius, kurie ieško perskyrų, kai jų žmonos tampa nebepakenčiamos. (*Erodas išeina, lydint jo palydovams ir pažams.*)

(*Erodija, smarkiai susijaudinusi ir sielvartos apimta, smunka sėdynėn.*)

Trečioji Vaidykla.

Erodija (nusiminusiai): Ar prie to gi daėjo?—Tačiau, kodel gi buvo nesitikėti to? Kaip aš dariau kitiems, taip bus atlyginta ir man. Situokimas, pagrįstas ir suteptas piktadarybe, negali turėti laimingų pasekmių; taps žiauriai

suardytas.—Jonai Krikštytojau! keršiji! tu atkeršinau man! (*Paslėpia veidą savo rankomis.*)

Sepora: Ar garbingoji karalienė susirgo?

Erodija: Taip, Sepora, aš mirtingai sergu. Toji liga apima mano širdį ir mano protą. Ir nėra vaistų tai ligai.

Sepora: Aš pašauksiu karaliaus gydytoją Galeną. Jis ligų žinovas ir duos gerų vaistų; o geroji sveikata bus gražinta maloningai karalienei.

Erodija: Nešauk, Sepora. Mano liga nebepagydoma. Erodas žiaurais žodžiais uždavė man mirtingą smūgį. Tačiau aš užsitarnauju to. Mano piktadarybė pagamins man bausmę.

Sepora: Nenusimink, karaliene. Gal persimainys Erodo rūstingas būdas ir pati vėl atgausi pirmąją dominuojančią jėgą valdyti jį.

Erodija: Aš geriau pažįstu jį, Sepora. Jo svajonės ieško kitokių vaizdų ir išpūdžių. (*Ieina Reja.*) Prisiartink prie manęs, Reja. Ir, jeigu turi svarbių žinių pasakymui, tai tuojau sakyk man viską.

Reja: Bet gi karalienė atrodai suvargusi, nusiminusi. Aš nenorėčiau... kitą kartą gal...

Erodija: Ne, ne, Reja. Tuojau pasakyk man viską, ką tik patyrei ir sužinojai.

Reja: Aš įteikiau Gabinijui duotą dovaną ir po kai kurio dvejojimo jis išpažino slaptosios pasiuntinybės tikslą.

Erodija: Nieko neslėpdama teisingai atpasakok viską.

Reja: Karalienės nuėjimas buvo tikslus. Gabinijus nebuvo siųstas į karo lauką, kaip karalius Erodas minėjo, bet gi buvo siųstas pas Magdalės Mariją nunešti ir įteikti jai labai brangią dovaną.

Erodija (pasikeldama, rūstingai): A! tai viskas taip, kaip nujaučiau. Taigi, Erodo atsisveikinimo žodžiai reikšmingesni nei bauginimas.—(*Susijaudinusiai.*) Aš privalau tuojau apleisti šiuos rūmus, kad apsaugojus savo gyvastį. Tas kraugerys tironas nužudytų mane tikrai, jeigu statyčiau prieš jo valią.

Sepora: Nusiramink, geroji Erodija. Juk nesimato grėšiančio pavojaus.

Erodija (susijaudinusiai): Štai, kur jis yra—šičia! aš sakau! Nūn gi aš apleisiu šiuos rūmus. Pašaukite asmenines mano tarnaites Edną ir Lydiją.

Reja: Bet gi, karalien—

Erodija: Skubiai padarykite taip, kaip įsakiau.

Reja: Negalima, karalien. Jų nebėra rūmuose, jos randasi tolokai nuo čia.

Erodija: Tolokai! Ką tai reiškia? Kaip gi

J. E. DR. JURGIS MATULEVIČIUS

šio mėn. pradžioje rezignavo iš užimamos ligi šiol Vilniaus Vyskupo vietos ir, kaip Marijonų Kongregacijos Viršininkas, apsigyveno Romoje.

galėjo ir drįso taip apleisti be mano žinios ir sutikimo?

Reja: Juoba! karalien, ir nesirūstink už pasakymą. Edna ir Lydija, išgirdusios, jog Erodo meilė atšalo prie tamstos, pabėgo iš rūmų ieškotų vietos svetur.

Erodija (smunka sėdynėn): Dabar aš suprantu viską! Mano viešpatavimas jau pasibaigė! Net ištikimos mano tarnaitės apleidžia mane, kad pasprukti iš nelaimių, kurios tūno virš mano galvos. Vai! Viešpaties rykštė plaka mane. Ir negaliu aš pasiliuosuoti nuo skirtos man bausmės.

Sepora: Juk karalienė dar turi gerų prietelių, kurie apsaugos ir globcs tamstą iki praeis Erodo rūstingumas. Pati privalai dar gyventi dėl savo dukters. A! aš girdžiu lengvą žingsniavimą.

(*Ieina Erodijos dukra, Salomė.*)

Erodija (pasikeldama ištiestomis rankomis): Mano kūdiki! prisiartink ir pulk į mano prieglobstį. Tu esi vienintėlis visas mano džiaugsmas šiame pasaulyj.

Salomė (atsisakydama artintis): Motin! aš trokštu, kad nebūčiau tavo kūdikis. Piliečiai šaukia tave blogais ir piktais vardais; o mane pravardžiuoja įžeidžiančiai, jog net gėda man pasirodyti gatvėje. Net vaikai švilpia į mane ir vadina mane "žmogžude" ar "žmogžudės dukra." Buvusios mano draugės šalinasi nuo manęs, sakydamos, jog aš buvau velnio apsėsta, kai papildžiau tokią piktadarybę, reikalaujama nukirsti šventojo vyro galvą. Tačiau, motin, tos piktadarybės pagrindu buvai tu pati; tu prispyrei mane tai reikalauti; tu turėjai šėtoną savo širdyj. Gi tavęs nuo dabar nebenoriu aš matyti ir regėti. Nūn gi aš apleidžiu tave ant visados! (*Išeina.*)

Erodija (sėdėjusi ir klausiusi nulenкта galva,

pakelia savo veidą ir nusiminimo apimta, plodama rankomis, kalba): Net savasis kūdikis paniekina ir apleidžia mane. Vai, Dieve! mano bausmė yra didesnė ir sunkesnė nei galiu aš pakelti. Atimk iš manęs šį mano gyvenimą, kurį sutečiau ir kurį keikia visi.

Sepora: Geriau eikime į karalienės kambarius, kur galėsi atsilsėti. Karalienei reikalingas ramumas ir atilsis.

Erodijs (lengvai): Atsilsėti. A, taip, ir labai reikalinga atsilsėti man. Tačiau Šventraštis sako, jog piktiems nėra atilsio.—Dargi—a! taip, aš reikalauju vienintėlio atilsio ir jį gausiu. Sepora, parūpink man taure vyno. Tu gi neatsakysi to paskutinio man patarnavimo?

Sepora: "Paskutinio?" Ne, neatsakysiu, maloninga karalien. Ir suteiksiu tamstai dar daugelį patarnavimų. Vynas gi atgaivins karalienės stiprumą ir gyvensi, kad dar matyti linksmesnių dienelių ir patirti daug smagumų.

Erodijs: Ne, Sepora. Jau nebėra man laimės.—Tačiau parūpink man vyno.

(Sepora išeina.)

(Erodijs atlošia galvą į sėdynės galą.)

Reja: Jeigu karalienė galėtų užmigti, tai atsigaivintų gerasis ūpas ir būtų smagi ir energinga.

Erodijs (išvargusiai): Taip, Reja, gerai būtų užmigti; gerai būtų užmiršti šį pasaulį ir apgaulingus jo dievaičius; gerai būtų užmiršti save pačią ir piktadarybę, kuri padarė mane baisia visiems.—Taip, aš užmigsiu ir užmigsiu ilguoju miegu, iš kurio nėra atbudimo. Tie milteliai, kuriuos visada nešioju su savim, suteiks man užsimiršimą ir paliuosuos mane nuo to, kurs beveilija nusikratyti nebepakenčiamos Erodijsos.

Reja (į šalį): Ką ji norėtų tuo pasakyti? Ar nelaiminga karalienė tik nerimastauja, sielvartodama, ar tikrai nori nusizudyti?

(Sepora sugrįžta nešina tasoje vyno indą ir taure.)

Sepora (pripildant taure vynu): Gerk šio vyno, karalien. Tai geriausias ir stipriausias rūmuose. Jis atgaivins tamstos nusilpusią energiją.

Erodijs: Ačiū tau, geroji Sepora. Tu buvai ištikima man iki galo, kurs prisiartino prie manęs. *(Išmeta miltelius į vyno taure.)* Šiuos magiškus miltelius įmaišysiu vynan, kad užmigdytų mane, ir, jeigu aš neatbusčiau,—pranešk mano dukrai Salomei teikiamą paskutinę žinią. Pasakyk jai, jog, apleisdama šį pasaulį, vienintėliai gailiuos, kad savo dukrai uždėjau gėdos žymę. Bet gi tark, jog ji gali nuimti ją nuo savęs, pradėdama dorą gyvenimą. Patark jai ieškoti Nazariečio, Šventojo Pranašo, ir, sekant jį, pil-

dyti jo įsakymus. Ji gali dar surasti laimę ir apturėti palaiminimą, nežiūrint, jog niekšė jos motina miršta nelemta mirtim ir prakeikta. *(Ji išgeria prirengtą vyno taure: jos akys užsimerkia ir galva nustumka sėdynės atlošalan.)*

Reja (Seporai): Aš prisibijau! Rasi, gal užtaisė vyno taure nuodais?

Sepora (išsigandusiai): Brangi karalien! gal nuodų įmaišei vynan?

Erodijs (užmiegančiai): Nuodų? gal kiti ir vadina taip. Aš gi manau, jog tai yra saldžiausias nektaras, kurs užbaigs visus mano vargus ir kentėjimus. Sudiev! *(Miršta.)*

Sepora (susijaudinusiai šaukia): Sargai! Gelbėkit! gelbėkit! Kuzai! Gabinijau!

(Kuzas ir Gabinijus įbėga tekini.)

Reja: Gelbėkit! gelbėkit! Karalienė nunuodinta! Skubiai pašaukite gydytoją! greičiau!

(Sargai ir tarnai skubiai renkasi vidun.)

UŽDANGA.

(b. d.)

—o—

IŠMINČIUS KARALIUS

Kadaiše gyveno išminčius karalius. Jis vadinosi Kanutas. Savo šalį Daniją jis valdė teisingai ir išmintingai. Delto visi jo pavaldiniai mylėjo jį ir gerbė. Bet daug buvo ir tokių, kurie, kad patikti karaliui, ryžosi jam pataikauti ir gerintis, girdami didelę jo išmintį ir galybę visam pasauliui.

Sykį karalius vaikštinėjo jūros pakraščiais ir vienas tokių pataikūnų pradėjo priprastas pagyras sekančiais žodžiais:

"Garbingiausias Viešpatie, galingesnio karaliaus už tave nėra visame pasaulyje, nes visi klauso tavęs; tatai, ką nors įsakysi—ir stosis!"

"Klysti, brolau!" atsakė karalius. "Sėskis pajūry, aš įsakysiu jūros vilnims, kurios įniršė šniokščia ir išėjusiai daug pakraščius, lyg norėdamos viską praryti, kad pagautų ir prarytų tave."

Pataikūnas visas nubalo, tačiau privalėjo klausyti, nes pats buvo ištaręs, kad ką nors karalius įsakys, visa stosis. Sėdosi ir drebėjo visas, regėdamas, kaip atplaukia išėjusios jūros ir smarkiai daug pakraščius. Tada karalius tarė:

"Matai! Tik vienas Dievas yra galingiausias. Ką Jis įsako, visa stojasi. Aš tik Jo paklusnus tarnas ir negalima kalbėti, kad aš esu galingiausias. Labai džiungina mane, kad pavaldiniai myli mane, bet gi neapsakomai graudentų mane, jei visada reikėtų klausytis vien tuščių pagyrų, kurios visai man netinka."

A. Matutis.

~~~~~
Jei pavydas galėtų, tai jis savo jėgas ir prieš Dievą nukreiptų.

Mes išeinam, o jie dar tik ateina su pilnais ąsočiais vandens.

R. Kipling.

Užuojuota yra amžinos meilės ir amžinos harmonijos dėsnis.

Bramos išmintis.

Nejau tas yra pergalėtas, kas garbingai žuvo kovoje?

Lithuanian Types and Character

Writers like Vidūnas and Šalkauskis have indulged in very acute analysis of the Lithuanian character, but although Lithuanians themselves, they have never written anything more flattering about their own people than foreign investigators, preferably Russian, German and French, who have all been most powerfully impressed by the distinctive traits of this interesting race.

Lithuanians and Slavs (says a well-known Russian author, Viatcheslav Ivanov) are two branches of the same family; but the memory of the Aryan cradle is more alive among the Lithuanians than among us. In the intimate life of the village, the thought and tradition of the old, in the living tissue of the language, in the respiration even of that collective being which we call the soul of a people, still vibrate the chords of the antique conception of the world. Above this little people the old mythical oak extends its moving branches, which still put forth an invisible efflorescence and murmur the indistinct whisper of its omniscience, and across the veil where now is hesitating the luminous regard of man, of people of antique calm, contemplate the intense life of nature in its most secret depths.

E. Réclus, in his *Universal Geography*, has attempted to sketch the Lithuanian national temperament in more concrete lines:

A people of woodmen, of waggoners, of cultivators, very much attached to traditional customs, the Lithuanians willingly submit to destiny and do not seek to influence it beforehand by their will. The phlegm of the Lithuanians has become proverbial; no other people accommodates itself with such tranquillity to the vicissitudes of life.

Šalkauskis, in his remarkable study *Sur les Confins de Deux Mondes*, finds that the foregoing comment calls for some modification. He adds that when the necessity arises the Lithuanian will deploy his forces and unchain his anger. He who reacts feebly to the ordinary blows and shocks of life, responds suddenly with surprising violence when his patience and his endurance are at an end. Concentrated in himself, more inclined to contemplation than to action, the Lithuanian manifests this temperament in his exterior. "The peasants of Lithuania," writes Réclus, "contrast singularly with the Poles in the simplicity of their costume. They avoid striking colours, daring fashions, lace and fringe. Their sombre clothing without embroidery attests their national modesty; they do not try to make themselves conspicuous. Michelet, comparing the Lithuanians with the Poles, 'sons of the sun,' calls them 'sons of the shadow.'"

The popular poesy of the Lithuanians has inspired in Réclus the following description of their moral traits:

Sexual Purity a Notable Trait

Their songs or dainos reveal their naked soul. They are acute observers, sometimes gently ironical, tender, melancholy, full of the sentiment of nature. Although they have often been obliged to make war and have also possessed great leaders, these debonair people have not preserved the memory of a single hero; they sing of no exploit of war, they do not boast of any battle won; they confine themselves to bewailing those who are dead. In this respect they are perhaps unique among European peoples. They are distinguished also from other continental races by the delicate reserve, by the modest discretion with which all their popular songs speak of love.

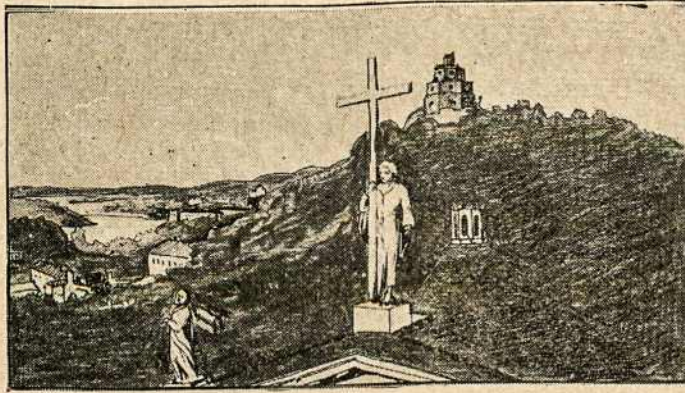
Such, then, is the Lithuanian as Nature made him. This passive temperament germane to the Oriental excited the curiosity of Réclus, who wrote:

The people, for long oppressed by the forests of the Niemen, are not of those who can compare their share of influence with that which the other civilized peoples of the continent have exercised. One asks oneself even with surprise how a race composed almost entirely of men, refined, intelligent, full of imagination and poesy, "loyal, strong in the consciousness of their personal dignity" (Kant, preface to Milke's *Lithuanian Grammar*), had not been able to give birth to a single great poet or to some eminent genius in the world of mind.

In the opinion of Šalkauskis, much of the seeming paradox in Lithuanian character may be explained by the meeting of East and West on Lithuanian soil. Lithuania has passed through both the active and passive phases. Provoked by the invasions of her neighbors, she, so to speak, emerged from herself and from her passivity to come into contact with diverse nations, above all the Russian, the Polish and the German. Thus she acquired the active temperament hitherto lacking. Then, yielding to the return wave, her national spirit, now capable of creating, enters again into itself and works on the synthesis of the primitive Oriental elements and the Occidental elements thus acquired. "It is in this period," Šalkauskis adds, "that the Lithuanian people find themselves to-day; their renaissance dates from the day when they entered into it."

Further:

The productions of the Lithuanian national intellect differ as the latter is subjected to the action

GEDIMINO KALNAS VILNIUJE

and influence of one or other of the above-mentioned nations. In relation with Russia and in the domain of Greco-Russian civilization, Lithuania endeavoured to establish between the Orient and Occident a material and political equilibrium. Her external activity expended itself in the struggle against Tartars and Teutons, and her internal activity manifested itself in the legislative function by the elaboration of the famous Lithuanian Statute, superior to anything that the Russian people had attempted till then in that line.

Latent Capacity for Tremendous Effort At critical moments in Lithuanian history the Lithuanian temperament has shown itself capable of amazing effort, in the XIth century, for example, when the pressure of neighbouring peoples provoked on the part of the Lithuanians an energetic resistance which, from legitimate defence, soon transformed itself into an expansion of conquest; and again in the XIXth century, when the crushing weight of an alien yoke stimulated the impetus of the national renaissance and gave it an irresistible vitality. When reacting on the first-named occasion the Lithuanian genius prepared the creation of a strong and powerful State; to-day the momentum of its energy has led it into a path on which it will not stop until it has assured its national independence. Although several centuries divide the two epochs, and although the present-day activity of the Lithuanians is taking a different direction, Šalkauskis detects a very close link between them:

It is because of their efforts to create for the assistance of the State a national civilization the Lithuanians were obliged not only to give way, but even to submit at first to the influence and subsequently to the domination of the foreigner, that we see them to-day, in order to recover their independence, working with ardour in the acquisition of a superior intellectual culture.

Turning from these more or less philosophical aspects of the question to rather more concrete considerations, I will quote what Vidūnas has written about the physical characteristics of his countrymen and women:

The true Lithuanian type (he says) is slender and above rather than below the medium height. It has blue eyes, fair hair, a fresh and healthy complexion. To designate this there are in Lithuanian several expressions. It is above all the complexion of young Lithuanian women that particularly strikes one. It is white, delicate, with a beautiful rose colour in the cheeks. The lips are exceptionally fresh. Women in good health, who have not been guilty of excesses, preserve all this splendour till a ripe age, whether they are married or not. . . . Persons with black hair and eyes also possess this white and delicate skin. The stranger is often inclined to think artificial colour has been applied, whereas the true Lithuanian woman, in place of all that, relies upon fresh air, good water and her own clean and pure blood. The face is long, with a broad and prominent brow, the lower part of the face being often small and narrow; the jaws, on the other hand, are projecting. Here probably is a characteristic resulting from a Mongolian strain. A remarkable thing, which one frequently encounters, is the classic profile with the straight line from brow to nose. The limbs are long and thin, the foot very arched, the Lithuanian having a light and easy step, to describe which the language possesses a series of expressions. He is also naturally skillful in all sorts of work, thanks undoubtedly to a special disposition in muscles and limbs, without which this skill of the Lithuanian would not have become proverbial.

Lithuanian Love of Nature Vidūnas also remarks on the absence of grossness from Lithuanian speech, in contrast to the German of corresponding social position:

It is, above all, in his relations with Nature that one can note the sensibility of the Lithuanian.

Everything alive is for him connected with man, and he moulds his line of conduct on this idea. In his songs he treats the trees as if they were his brothers. The song of the cuckoo is a greeting from loved beings, so much so that he will even imagine that his mother or little sister has assumed the form of the bird which is fluttering above his head. Among animals the horse is above all the object of his tenderness. Preference for the horse is certainly something innate in him. It can be remarked among the children of both sexes. And many persons claim to be able to tell merely by seeing whether horses have been bred and cared for by Lithuanians. The Lithuanian horse is not only an instrument of toil; it is also a friend to man. It gives the impression of having learnt to suffer and rejoice with man.

The idea that Nature is an intermediary between men, that she takes part in their joys and sorrows, is very strong among the Lithuanians. The forests and the thickets sigh with him; the flowers and the sun's rays rejoice with him, and the light of the stars accompanies him for consolation.

Particularly marked is the Lithuanian's passion for trees. In his eyes there is something sacred in the forest, and he loves to live in a home surrounded with woods. Practical needs seem a secondary consideration. That is why in his songs and legends he returns constantly to the forest.

That a race possessing these distinguished characteristics should have exercised comparatively so little influence upon European civilization, Vidūnas explains by its relatively numerical weakness, by the lack of a national organization absolutely necessary for the development of internal forces, and above all by the fact that Lithuanian intelligence has been constantly at the service of other nations, and has apparently never had a proper chance of asserting itself. But study of the proverbs and sayings of the Lithuanians, of their popular tales and poems, will convince one of their quite exceptional sagacity.

A very refreshing Lithuanian trait is a freedom of attitude which makes no distinction between classes; a typical Lithuanian will bear himself the same in the presence of a lord or a beggar. The Lithuanian is a man of his word. The head or father of the family gives his orders in the fewest words, but without appeal.

One can have entire confidence in the promise of a Lithuanian. Even to-day large sums pass from hand to hand on the simple word without written acknowledgment.

Despite centuries of political dependence, the Lithuanian has not lost a certain masterful temperament. This has nothing in common with the wish to enslave others, but is rather a feeling

of pure personal dignity. With this is combined another trait less strongly marked in other races. He does not fear solitude, which for him is often a kind of refuge from which perhaps emanates the primitive "atomic" character of the Lithuanian national life, the want of harmony which one may even observe to-day, although the suffering of recent decades has wrought marvels in this direction.

In his intercourse with strangers the Lithuanian is generally reserved and chary of speech. Although the language lends itself admirably to eloquence, the Lithuanian, until he knows you well, is laconic, and rarely disposed to mingle in conversation unless this touches upon a subject interesting to him as a Lithuanian, while a momentary outburst is often succeeded by relapse into contemplative calm.

Other impressive qualities are boldness, tenacity of purpose and an iron will. Once a Lithuanian has resolved to embark upon a given course of action nothing will turn him from his purpose. At the present day these traits, sometimes degenerating into obstinacy, manifest themselves in an inordinate love for litigation which is keeping the newly-established courts decidedly busy.

The Lithuanian considers that his own penetration and decision have a value superior to any money. He will neglect no sacrifice for that which he deems good and just. He gives himself completely to the thing or the person that he honours. If he is deceived he does not take vengeance. His attitude is rather one of shame mingled with contempt—shame for the unworthiness of the erstwhile object of his respect. In one of his stories Wichert has made good use of this characteristic. He does not make the lover slay the betrayer of his fiancée; instead the lover himself commits suicide. In real life, however, suicide is very rare among the Lithuanians, who throughout the centuries have remained singularly immune from the phenomena of degeneracy.

Forbearance and a too trusting disposition are typical Lithuanian qualities which run through history. It was thus that Keistutis fell into the hands of Jagellon. It was thus that Vytautas lost his great battle against the Tartars. And this disposition was largely responsible for the fatal union with Poland which the Council of the League of Nations would fain have the Lithuania of to-day repeat. On the other hand, the Lithuanian does not easily forget a betrayal of his confidence, as the Poles are now finding out to their cost. The latter's flagrant breach of the Suvalkai agreement has from

the first proved a stumbling-block to any *modus vivendi* (mode of living).

Belief in Religion The Lithuanian is temperamentally religious. He is much given to acts of devotion in which singing largely figures. In many homes a verse is sung before every meal. And before the commencement of a religious service, those who have assembled will sing with extraordinary fervour hymns which they themselves have selected. One or two will begin, others will join, and soon the entire company will be singing together. Hymns set to some ancient popular melody are generally preferred.

Lithuanian Superstitions often Pagan Survivals Among the Lithuanians there still survive numerous superstitions which are generally regarded as heritages of their former Paganism. Be-

lief in the supernatural is very common and in certain of its forms this belief may be an echo of the cult of the dead and of ancestor worship. A rather voluminous collection of materials on this subject has been made by Vilius Kalvaitis and edited by Dr. Basanavičius under the title of *Gyvenimas Vėlių bei Vėlnių* (Life of Ghosts and Devils), Chicago, 1903. During recent years, too, a large number of religious fanatics and faith-healers of various kinds have made their appearance in Lithuania, as elsewhere. The names of some of these are still remembered. Vidūnas mentions one Piklaps who functioned in the Memel region about 1880; also Rodszuweit of Karstninkai, near Pillkallen, between 1870 and 1880. In many villages *žinčiai*, or persons capable of curing both corporal and spiritual maladies, are held in high esteem and are often consulted in preference to regular doctors.

Iš "Lithuania Past and Present" by E. J. Harrison.

G. Nieritzas

Romusis Henrikas

(Iš vokiečių kalbos vertė Kl. Vidauja.)

(Žiūr. Nr. 12, 1925.)

III. Nedoro žaislo išdavos.

Gerai apsaugoti nuo žiemos šalčių turtingųjų ir pasiturinčiųjų vaikai keliavo į mokyklą. Pilni jaunatvės išdykimo čiuožinėjo jie, mėtėsi sniegais ir vaikėsi kits kitą triukšmuodami gatvėse. Daugumas ėjo per prekyvietę, norėdami gautą trečioką išmainyti į raudonveidį obuolį arba į keptą slyvą. Viename tos žmonių prikimštos vietos kampe linksma jauniškė neršė apie romųjį Henriką, kuris tylėdamas siūlė savo prekes pardavimui ir buvo vaikams negirdėto juoko priežastis. Jie trūko juokais iš jo ilgo, plataus švarako, kuriame vaikas, kaip maiše, linojo. Pastarasis, įsmeigęs akis į laikomas rankose dvi lėles, tyliai nusileisdamas kentė visus puolimus, o juokdarius tas galutinai įerzino. Pagaliau vienas garsesniųjų vaikų priėjo arčiau ir kreipėsi į jį klausdamas: "Kiek kaštuoja ta pūslė?"

Prasivėrė baltos lūpos ir sušvapsėjo romūs žodžiai: "Vieną trečioką."

"Duok šen!" rėkė vaikėzas, ir čia jau rankeje rodė reikalingus pinigų.

Pralinksmėjęs, kad bus pirmas šios dienos pardavimas, Henrikas atrišo nurodytą pūslę nuo kitų ir atidavė vaikui, kuris tuč-tuojau numetė ją toli į purviną sniegą, o pats juokdamosi nubėgo.

Iš tos biaurios nedorybės daugumoje vaikų

pakilo pikto džiaugsmo juokas. Henrikas tylėdamas nukiūtino į tą vietą, kur buvo numesta pūslė. Nei piktas žodis, nei susierzinimo šauksmas nepravėrė uždarytos jo burnos. Bet tuo smarkiau galėjo saičioti vidujinis skausmas. Tas pasireiškė, kai vaikas vėl atsistojo į pirmąją savo vietą ir užsikosėjo: tas kosulys buvo baisus. Jis negalėjo atgauti oro—manė reikės užtrokšti. Mirties priepuolyje vokietuką ir karalių Salamoną jis numetė ant gatvės grindinio; jo akys buvo stulpu atsistojusios, į dangų atgręžtos, rodos, jis ten augštai norėjo pagalbos melsti. Pagaliau švilpiančiu garsu jis atgavo oro. Bet dar kelius sykius atsikartojo tas baisus priepuolis. Vaikai išsigandę išbėgiojo. Atrėmęs galvą į namo sieną, Henrikas sulaukė kosulį, kuris jį galutinai nukamavo. Kai jis vėl galėjo regėti, išvydo esąs apsuptas prekyvietės žmonių minios, kuri gailėtingai kalbėjo: "Vargšas berniukas! Jis turi kokliušą! Sunku bus silpnučiam kupriukui jis pernešti!"

Veik be nuovokos apžvelgė jis žmones. Pagaliau jo žvilgis ieškojo brangiausių prekių—abiejų teatro lėlių. Vokietukas sveikas išlikęs gulėjo ant akmens, jį ten geradarė moteriškė padėjo; bet karalius Salamonas prapuolė. Didelis šuo buvo jį pagriebęs ir kaž kur nunešęs.

Kas aprašys nusiminimą, kuris čia vargšą

Henriką apėmė? Alpdamas iš baimės spaudė jis sudėtas rankas prie dar tebekriokiančios krūtinės. Tada jis pasistengęs prašneko: "Kur dingo—mano karalius—Salamonas?"

Žmonės nustebę žiūrėjo į jį. Jie jo nesuprato, nepermanė jo skausmo, kuris jį varstė.

Netikėtai prastūmė per minią sau taką gerai apsitaisiusi mergaitė. Prapuolėlis karalius visai sveikas buvo kairėje jos rankoje, tik šiek tiek aukso nuo vainiko buvo numušta. "Štai, tu vargše, romusis Henrike!" tarė ji atiduodama vaikui jo nuosavybę. "Visas savo bulkutes su sviestu turėjau aš godžiam šuniui numesti, norėdama tavo karalių iš jo išgauti. Kaip gaila man tavęs, kad nedori vaikai taip tave pajukia del tavo neturtingumo! Aš paprašysiu savo motutę, kad ji duotų tau ko nors nuo to baisaus kosulio. Ateik rytoj pas mus! Antai, namai su padabiniu ant stogo—jie priklauso mano tėvams. Gal jie duos tau šiek-tiek šilto viralo. Dveji laiptai aukštytyn mes gyvename—ar tu girdi?"

Henrikas tik į savo atsirusį Salamoną težiūrėjo. Vienu vidujinio dėkingumo žvilgsniu atsitiesė jis jaunai atidavėjai, kuri tiek jau džiaugėsi, kiek ir Henrikas. Ji paklausė vaiko, ar jau daug jis yra pardavęs šį rytą?

Henrikas papurtė galvą ir tyliai pasakė: "Dar visai nieko."

Tada griebė mergaitė į kišenę ir išėmė iš tenai pirštuką*), adatų dėželę, mažą peiliuką, trečioką ir keturius pavienius fenigius. "Daugiau aš neturiu!" tarė ji, siūlydama pinigų romiajam Henriku. "Imk tiktai," subruzdavo ji, kai vaikas nenorėjo dovanos priimti. "Tau žiemą blogas laikas, kadangi niekas su pūslėmis, botagais ir virvelėmis negali žaisti, nes šaltis pirštus sukembina. Geriau tau būtų gaminti mažas lėdeles mums mergaitėms; jos, be abejonės, būtų greičiau išperkamos, nė tie didnosiai vaikėzai arba tos sulankstytos mėtyklės."

Henrikas pažvelgė maloniu žvilgsniu į savo karalių Salamoną ir vokietuką ir nuo širdies pasakė: "Tik nepeik mano gerųjų lėlių, su kuriomis galima gražias komedijas daryti. Kad aš daug tokių turėčiau! Tada aš galėčiau tikrai linksmai laiką praleisti. Tik pažiūrėk, kaip jos drauge žaidžia." Tą sakydamas abi savo rankas pakiošo po karaliaus Salamono apsiaustu ir po trumpa vokietuko kamzole. Smilius pirštas ėmė valdyti kurčias lėlių galvas; nykštis ir mažiukas suėjo į tuščias jų rankoves.

Pagaliau Salamonas linktelėjo galvą, švystelėjo, kaip žaibas, dešinę ranką į priekį, o kairiąją ištiesė ir neaiškiu balsu tarė priešais stovinčiam vokietukui: "Princesa, ar tu myli mane?"

Vokietukas nuolankiai palenkė galvą, dešinę

ranką iškilmingai padėjo ant krūtinės, su kaire pliaukštelėjo sau per medinį veidą ir laibas balšelis atsiliepė: "Taip, prince, aš myliu tave."

"Tai eik su manim išgerti!" atsakė Salamonas.

"Kad aš negaliu ištverti!" tarė vokietukas atmesdamas garbę.

Per tą judviejų vaidinimą Henrikas vieną vienas išklausė skurdžios lėlių komedijos, bet jis buvo visai nušvitęs. Jo akys žibėjo; liūdesys jo veide prapuolė; mažutis raudonumas nutvieskė jo skruostus; išlinkus nugara išsitiesė; jis išdidžiai pakėlė akis; net kojos nebuvo tiek į vidų susisukusios. Dar niekada jis nebuvo tiek daug vienu sykiu kalbėjęs su svetimais žmonėmis.

Mergaitė stebėdamosi klausėsi. Bet kai garsus čia pat esančių žmonių juokas atkreipė Henriką į save, jis nusiminęs susitraukė; jo akių žibėjimas užgėso, raudonumas išnyko ir kupriukas vėl įgavo pirmąsį savo sulinkusį pavidalą.

"Ar tu kartais vaidini komedijas su savo lėlėmis?" paklausė mergaitė.

"Vaidinu," tyliai atsakė Henrikas; "paprastai sekmadieniais, pamaldoms pasibaigus."

"Tiktai," pridūrė mergaitė, "neužmiršk rytoj dvyliktą valandą pas mus ateiti! Lik sveikas, romusis Henriku!"

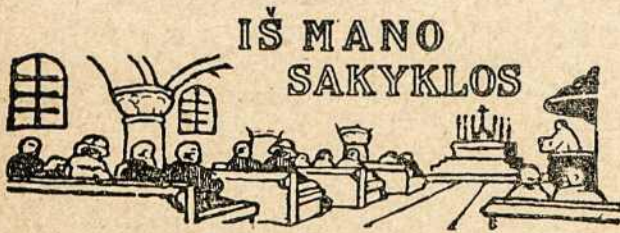
Pastarasis atydziai žiūrėjo į skubančius iš tenai žmones ir, neilgai trukus, tyliai grįžo namo. Beveik būtų jį suvažinėjusios pralekiančios ro-gės, kurių skambalėlių skambėjimo jis iš nuliūdimo visai nenugirdo. Piktas balsas sušuko jam trauktis į šalį, ir šikšninio botago smūgis, užkri-tes ant nugaros, pridavė jam reikalingos energijos. Henrikas iš skausmo susirietė. Jo pilnos ašarų akys pamatė būrį margų jojikų ir gražiai papuoštas roges, kurios vežė būrį muzikantų, o paskui juos skubėjo puikiai pasipuošę ponai ir pōnios. Atrodė, kad vilkstynė bus be galo. Jei išdalytum tenai padarytas išlaidas kokiam tuzinui tokių neturtėlių šeimynų, kaip siuvėjo Bernšteino, padarytum juos visam jų gyvenimui laimingus. Be mažiausio pavydo šešėlio žiūrėjo jis į pasaulio turtuolius. Kas jam giliai skaudino tai tas, kad dauguma rogėse sėdinčiųjų juokėsi iš vaiko, kuris dar nuo gauto botago smūgio de-juodamas raitėsi.

"Tas buvo tau sveika!" tarė priėjęs policininkas. "Kas tai matė Jo Šviesybei princui Kazimierui kelyje painiotis?"

Kai jis skundėsi tėvui apie savo skausmus, šis tarė: "Palaiminti kenčiantieji, nes jie bus nuraminti."

Atėjo naktis, nuvargusiųjų ramintoja, ir leido bėdinai, kenčiančiai šeimynai užmiršti savo skausmus visai valandų eilei.

(Bus daugiau).

Rašo Kun. Dr. J. Navickas,
Liet. Vyčių Centro Dvasios Vadas.

KAME MANO GYVENIMO LAIMĖ?

2. Dorybės prasmė žmogui.

“Mens sana in corpore sano—
sveikas protas sveikame kūne.”

Seneca.

Žmogus yra dvilypis kūrinys; jisai susideda iš kūno ir sielos. Kaip siela, taip ir kūnas turi savas jėgas, kurios sudaro ir išlaiko žmogaus esmę. Sielos jėgos yra protas ir valia; kūno jėgos—gyvybės arba dvasios ir jausmų pageidimai (sensitive and irascible appetites). Kadangi žmogus par excellence yra dorinis kūrinys (a moral being), todėl savo visus veiksmus (all actions) turi matuoti doros mastu. Kuomet žmogus savo pasielgimuose prasilenkia su šiuo doros mastu, jisai elgiasi nedorai ir nusikalsta prieš Viešpaties Dievo jam duotus įstatymus.

Žmogus yra visų savo veiksmų viešpats—jisai gali veikti, arba visai neveikti; gali daryti viena arba kitą; vienu žodžiu,—jisai gali savo veiksmus pasirinkti tarp doros pasielgimo ir nuodėmės. Vėsa eilė vienu ir tų pačių žmogaus veiksmų sudaro įprotį (a habit). Jeigu jo veiksmas yra dori, tai tasai įprotis yra dorybė (a virtue); jeigu gi jie yra blogi—tai nedorybė (a vice). Dorybė—lotyniškai virtus; kaip vyras tvirtas (hence a virtue). Joksai žmogus negimsta su koku nors įpročiu. Kūdikis neturi nei dorybių, nei nedorybių, bet jisai turi palinkimus į gerą ir blogą. Vieni palinkimai yra bendri visiems žmonėms, kiti vėl tik tai kai kuriems, sulig jų kūno ypatybėmis, įgytų iš savo gimdytojų arba bočių, einant paveldėjimo dėsnium (the law of heredity), pavyzdžiui, jeigu tėvai džiovininkai, tai ir jų vaikai bei anūakai jau nuo tos ligos neluosai.

Žmogus gali pasielgti gerai arba blogai, bet tai dar nereiškia, kad jisai jau turi tokį įprotį; vienas veiksmas įpročio nepadaro; pavyzdžiui, žmogų kartą pasigėrusį negalima pavadinti girtuokliu. Tik tai nuolatinis atkartojimas to paties veiksmo pagimdo įprotį.

Reikia atminti, kad įprotis kartą įgytas nėra amžinas. Žmogus nuolatos privalo jį stiprinti, nes per apsilaidimą gali lengvai jo nustoti. Štai

kodel jaunikaičiai, kurie pasižymi svaidinio lošime, nuolatos žaidžia svaidiniu, nes kitaip jo įprasto miklumo nustotų. Visai kitaip vyksta su blogu įpročiu; jisai lengva įgyti ir yra labai sunku jo nusikratyti.

Visi žmogaus įpročiai sudaro jo būdą (the sum of a person's habits makes up a character). Niekas kita nepadaro žmogų tuo, kuo jisai yra, tik tai jo būdas (it is the character that makes a man). Ne turtas, ne mokslas, ne gabumai, bet jojo būdas padaro jį žmogum. Sulig žmogaus būdu yra sprendžiama ir jo vertė. Žmogus, norėdamas būti geru, privalo auklėti-dorinti savo būdą. Jisai yra tik tai tuomet doras, kuomet jo įpročiai yra dorybės; reiškia, jo būdas padaro jį doru žmogum.

Žmogus, reiškia, turi savo jėgas dorinti. Viršiausią žmogaus jėgą yra protas. Dalykus greitai suprasti ir sumaniai juos spręsti yra dorybė, vadinama išmanymas. Antroji žmogaus jėga yra valia. Daryti ar nedaryti ką nors yra valios veikimas. Atiduoti kiekvienam kas jam priklauso yra teisingumas. Bet kas žmogui priklauso? Jam priklauso tas, ką įstatymas laiko jo nuosavybe. Teisingumas, tokiu būdu, yra įstatymo pildymas. Žmogus, kuris užlaiko įstatymus, vadinasi teisingas; reiškia doras. Teisingumo dorybė yra draugijinio arba visuomeninio gyvenimo pamatas. Be teisingumo jokia draugija negali gyvuoti; net ir vagių gauja neišsilaikytų, jeigu jie vienas kitam nebūtų teisingi.

Trečioji žmogaus jėga yra gyvybės arba dvasios pageidimas—užlaikymas. Dorybė lenkia žmogų daryti gera nuolatai, primygtinai, nežiūrind jokių sunkenybių. Ištvėrmė sunkybėse reiškia tvirtumą. Žmogus, kuris pergali visas kliūtis, kad savo tikslo atsiekus, pasižymi nepaprasta tvirtumo dorybe. Ketvirtoji ir paskutinė žmogaus jėga—jausmų pageidimas. Kaip kiekvienam gyvūnui, taip ir žmogui, yra įgimtas noras išlaikyti savo gyvybę ir veislę. Toji gyvybė yra palaikoma valgiu ir gėrymu. Žmogus, kuris elgiasi blaiviai, nepersivalgo, nepasigeria, nepaleistuvauja, turi susivaldymo dorybę.

Mes matome, tokiu būdu, kad visos keturios žmogaus jėgos yra tvarkomos dorybių: išmanymas siekia visas žmogaus mintis ir darbus, teisingumas derina žmogaus santykius su kitais, tvirtumas ir susivaldymas nustato rubežius jo pageidimams. Politinį gyvenimą taikindami asmens gyvenimui, mes rasime, kad išmanymo dorybė prilygsta premieriui, teisingumas—užsienio reikalų ministeriui ir tvirtumas bei susivaldymas—vidaus reikalų ministeriams.

Šių dorybių vaisiai pasireiškia viešai kasdieniniame žmogaus gyvenime: išmanymas teikia

KUN. DR. JONAS NAVICKAS,
L. Vyčių organizacijos garbės narys
ir dabartinis Centro dvasios vadas.

sveiką protą, teisingumas—nuoširdų malonumą, tvirtumas—narsumą ir susivaldymas—grožį. Be minėtų dorybių šie žmogaus privalumai—sveikata, malonumas, narsumas ir grožis—būtų vien prakeikimas visuomenės gyvenimui.

Kartais galima išgirsti posakį, kad “žmogaus dorybė yra jo valioje.” Toksai įsitikinimas yra klaidingas. Dorybė yra sielos drausmė (a discipline). Neužtenka vien valia drausti-pažaboti, bet reikia suvaldyti ir pageidimai; pavyzdžiui, gražiai paskambinti pianu neužtenka muzikanto, bet reikia ir geras pianas turėti. Pageidimai irgi yra tvarkomi dorybių, kurios visuomet priverčia tuos pageidimus klausyti proto įsakymų. Iš čia tai ir kyla toji amžinoji kova žmogaus sieloje tarp gero ir blogo. Apie tai aiškiai kalba šv. Povilas Apaštalas savo laiške į Romiečius. Jisai sako: “Matau savo sąnariuose kitą įstatymą, besipriešinantį mano proto įstatymui ir darantį mane nuodemės įstatymo belaisviu. Nelaimingas aš žmogus! Kas mane išliuosuos iš to mirtingo kūno?” (Rom. 7, 23-24). Aišku, kad stipri ir nuolatinė proto drausmė tegali suvaldyti įsisiūbavusius kūno pageidimus ir tegali priversti jausmus nusileisti protui.

Daug kas sako, kad žmogus negali būti visiškai

kai geras ir doras; jeigu ne viena, tai kita nedorybė pasižymi; pavyzdžiui, jūrininkai yra labai narsūs vyrai, bet baisūs girtuokliai; netikėliai dažnai pasižymi savo gailėstingumu labdarybėms ir t.t. Tokis pasakymas yra klaidingas, nes, jeigu žmoguje nors viena nedorybė yra iškerojusi, jisai negalima vadinti *doru žmogumi*. Tiesa, toksai žmogus kartas nuo karto gali dorai pasielgti, bet toksai pasielgimas dar nepadaro jį doru žmogumi. Reikia štai kas atminti: jeigu žmogus atmetė sąžinės balsą vienoje nedorybėje, tenka labai abejoti apie jo sąžiniškumą ir kituose jo pasielgimuose, pavyzdžiui, Enrikas VIII, Anglijos karalius, kuris įgijo iš šv. Tėvo vardą “Tikybos Gynėjas,” potam patvirko savo gašlume, pagaliau atsimitė nuo tikrojo tikėjimo ir paskui save patraukė visą anglų tautą į atskalą. Liuteris iš pradžių prikibo prie Bažnyčios drausmės, paskui jau prie tikybinių dalykų ir pagaliau patsai atsimitė nuo tikrojo tikėjimo, baigdamas savo dienas nedorybėse. Kuomet vienas obuolys statinėje pradeda gesti, ne tuojau visi obuoliai sugenda, bet vienas nuo kito užsikreičia puveliais iki visi supūsta. Taip ir žmogaus doriniame gyvenime: viena nedorybė seka kitą iki žmogus visiškai ištvirksta.

Doras žmogus privalo turėti visas šias keturias dorybes, kurios teologijos moksle vadinamos pagrindinėmis (cardinal virtues). Jisai ne būtinai privalo turėti antraeiles dorybes, kurios yra kilę iš pagrindinių; kartais jų ir negali turėti, nors ir norėtų, pavyzdžiui, žmogus negali pasižymėti duosnumu, jeigu jisai nieko neturi. Tūlos dorybės yra tartum drapanos, kurios pridengia nuogą kūną, kitos vėl tiktai brangūs tų drapanų papuošimai; bet brangenybių nešiojimas nėra būtinas dalykas. Lotynai doru žmogumi vadindavo tokį, kuris turėdavo sveiką protą sveikame kūne. Gan tipingas pasakymas, bet teisingas, nes žmogus tiktai tvarkingai-dorai gyvendamas gali išlaikyti sielos ir kūno sveikatą. Todėl tebūna ir mūsų pastanga visuomet turėti sveiką protą sveikame kūne, arba, tiksliau tarus,—sveiką sielą sveikame kūne.

Faith builds a bridge from this world to the next.
Young.

Vanity ruins more women than love.
Du Deffand.

Trust not too much to beauty.
Virgil.

Books are the best things, well used; abused, among the worst.
Emmerson.

A man without religion is like a horse without a bridle.
Anon.

Pastabos ir Apžvalga

L. Vyčių seimo atbalsiai. Tenka patirti, kad po L. Vyčių 13-tojo seimo mūsų organizacijos kuopų darbuotė smarkiai pakilo. Ypač dziuginančių žinių gaunama iš rytinių valstijų. Rytais, žinoma, nepasiduos vakarai. Pageidautumėm, kad Vyčių organizacijos darbuotojams ir ateityje netrūktų gražaus ūpo, kursai būtų apvainikuotas sistematingo darbo vaisiais.

Informuoja apie vyčius. Beviešs Lietuvoje p. M. Zujus, "Vyties" ex-redaktorius, gražiai informuoja Lietuvos visuomenę apie vyčius. Ligi šiol "Ryte" ir "Tėvynės Sarge" jau pasirodė tuo reikalu keletas jo straipsnių, nušviečiančių vyčių tikslus bei uždavinius ir jų darbuotę. Juo daugiau Lietuvos visuomenė, o ypač jaunimas, apie mus žinos, tuo daugiau jų tarpe turėsime prieštelių.

Del vyskupo J. Matulevičiaus rezignacijos. Gauta nesmagi žinia, kad J. E. Dr. Jurgis Matulevičius rezignavo iš užimamos ligi šiol Vilniaus vyskupo vietos ir, kaipo Marijonų kongregacijos viršininkas, šv. Tėvo leidimu, apsigyveno Romoje. Aišku, kad jis rezignavo verčiamas tų nepakeliamai sunkių sąlygų, kurias lenkai sąmoningai buvo jam sudarę. Lenkų valdžia "davė suprasti" vyskupui Matulevičiui, kad prašytų atleidimo. Kitokios išeities nebuvo — jis taip ir padarė.

Žinoma, tai yra didelis lietuviams smūgis. Štai ką apie tai sako "Lietuva":

"Vyskupo Matulevičiaus asmeny Vilnija ir visa Lietuva nustoja vieno geriausių, išmintingiausių karštai mylinčių savo šalį ir žmones vyrų. Jame jungėsi didelė išmintis su plačiu mokslu, aukšta dora ir giliu tikėjimu. Tai buvo vyskupas labai panašus į tokius krikščionybės žibintuvus, kokiais buvo vyskupai šv. Bazilijus, šv. Ambrozijus arba šv. Augustinas. Vysk. Matulevičius galėtų pasakyti apie save kaip kitados pap. Grigalius VII:

"Pamylėjau teisingumą ir neapkenčiau ne-teisybės—užtai mirštu tremtiniu."

Duok, Dieve, kad vysk. Matulevičius dar sulauktų sugrįžti į Vilnių—mūsų atvaduotą scestinę.

Federacijos kongresas. Šio mėn. pradžioje įvykęs Philadelphia, Pa., A. L. R. Katalikų Federacijos kongresas visais atžvilgiais buvo sėkmingas. Tikimės, kad ir ateinančių metų Federacijos darbuotė bus lyginai sėkminga, juo labiau, kad Federacijai vadovauti išrinkta pasižymėję mūsų visuomenės vadai: kun. J. Ambotas—dv. vadas, kun. I. Albavičius—pirm., red. L. Šimutis ir p-lė J. Leonaitė—vice-pirm., p. K. Krušinskas—sekr., kun. N. Pakalnis—izd., kun. H. Vaičiūnas, kun. J. Karalius ir red. P. Gudas—revizijos

kom. nariais. Juriskonsultu išrinktas adv. B. Mastauskas.

Aukšto svečio atsilankymas. Kaip jau anksčiau buvo minėta, į Am. Suv. Valstybes atvyko didžiai gerb. kun. Ant. Šmulskštys, Lietuvos Seimo atstovas ir Kr. Demokratų lyderis. Jo atvykimo vyriausias tikslas yra dalyvauti rugsėjo mėn. Washingtone rengiamoje Tarpparlamentarinėje konferencijoje. Pasinaudodamas tąja proga, gerb. svečias pasiryžo aplankyti bent didesnes Amerikos lietuvių kolonijas ir padaryti pranešimus apie Lietuvos vidaus ir užsienio padėtį. Tai yra sveikintinas ir labai pageidaujamas žygis. Juo labiau, kad, anot "Draugo":

"Šiandien visa, be išimties, mūsų laisvamųjų spauda kartu su bolševikais leidžia visokių melagingų žinių apie Lietuvą, purvais drabsto Lietuvos valdžią, klaidingai nušviečia jos darbus. Šiandien mes, amerikiečiai, atsidūrėme lyg kokiose pelkėse, iš kur kyla tiršti rūkai, neleidžiantieji prasimušti saulės spinduliams. Nuolatinis laisvamųjų kartojimas šmeižtų, melagysčių, prasiimančių apie Lietuvą, kaip tie pelkių rūkai, apšėmė daugelio protą, ir jau nebeatoma tiesos saulė. Ne vienam net geram lietuviui Lietuvos padėtis ir jos ateitis išrodo tamsi kaip naktis.

Tad mes šiandien reikalingi esame labiau, kaip kitados, kad kas praskleistų pelkių miglos debesius, idant galėtume pamatyti tikroje tiesos šviesoje mūsų brangios Tėvynės padėtį.

Ir štai gerb. kun. A. Šmulskštys, kursai arčiausiai stovi viso Lietuvos valdymo aparato, ir bus mums tų melo rūkų praskleidėju. Iš jo lūpų išgirsime teisingą žodį apie Lietuvos dabartinį stovį ir jos ateities perspektyvas."

Neabejojame, kad ši misija gerb. atstovui kuogeriausia pavyks.

Dar trys nauji daktarai. Pranešama, kad šią vasarą Europoje, be kitų, gavo filosofijos daktarų laipsnius: V. Podolskis—Ryme, K. Ambrozaitis ir E. Jatulis—Fribourge. Reiškia, Lietuvos katalikų pasaulinės inteligentijos eilės kas kart vis labiau stiprėja.

Šv. Kazimiero seserų vienuolyno akademija. Netrukus prasideda nauji mokslo metai. Daug mūsų jaunimo stos į įvairias aukštesnes mokyklas. Privalu neužmiršti savųjų lietuviškų mokslo įstaigų. Tėvai, siųskite savo dukreles į Šv. Kazimiero seserų vienuolyno akademiją Chicagoje.

Žmogžudystės Chicagoje. Gal niekur civilizuotame pasaulyje neįvyksta tiek žmogžudysčių kaip Chicagoje. Čia per septynius mėnesius nužudyta 223 žmonės. Tuo pat laiku tik du žmogžudžiu (abu neturtingu juoduku) buvo teismų mirtimi nubausti. Visi kiti ar pelnė sušvelnytą bausmę, ar, pagalios, visiškai bausmės išvengė. Sakoma, kad apsिमoką būti panašių bylų advokatais... Yes, money talks!

Didžiojo Lietuvos Seimo 20 Metų Sukaktuvių Reikalai

Inž. St. Kairio redaguojamasis "Socialdemokratas," keldamas aikštėn girtiną visais atžvilgiais pirmojo tautos susirinkimo Vilniuje, žinoma "Didžiojo Seimo" vardu, 20 metų sukaktuvių paminėjimą, š. m. liepos 16 d. savo 29 nr., tarp kita ko, rašo:

"L. S. D. P. Centro Komitetas nutarė š. m. gruodžio 6 d. švesti tas revoliucijos sukaktuves. Tą dieną (senoju kalendorium lapkričio 23 d.) 1905 metais įvyko Vilniuje "Kauno, Suvalkų ir Vilniaus gubernijų kaimo darbininkų ir valstiečių susirinkimas sukvietas Lietuvos Socialdemokratų Partijos"...

Minėtame "Didžiajame Seime" buvo žmonių, kurių vieni skaitėsi tik "caro kampininkais," kiti rašė caro ministeriui Vittei prašymus apie tai, kad: "Lietuva reikalauja, idant visuose manifestuose ir paliepiamuose nebūtų ignoruojamas Lietuvos kunigaikščių titulas" (Memorandumo Vittei 10 paragr.)...

"Vokiečių okupacijos metu tie "didvyriai" pakvietė Urachą, bet ir tas "patriotinis" žygis jiems nepavyko, nes visos kraštas užprotestavo prieš caro "kampininkus" ir Uracho garbintojus"...

Būdamas vienas iš tų keturių, įgaliotų savo laikui pasirašyti memoriana, reikalaujantį Lietuvos autonomijos ir įteiktą gr. Vittei, juo labiau, kad antrasis, tebesas dar gyvas dr. Basanavičius yra lenkų okupuotoje Lietuvoje, o Dovoina—Silvestravičius ir kun. Ambrazevičius jau yra atsisveikinę su šiuo pasauliu, jaučiu savo pareigą kategoriškiausiai pranešti, kad tasai Didysis Lietuvos Seimas buvo mūsų sušauktas Vilniuje viešai patvirtinti postulatams, išreikštiems tame mūsų "memorandume," o socialdemokratų partija visomis jai galimomis priemonėmis, veltui tik dėjo pastangų, kad sutrukdytų Seimo sušaukimą, ir kai tat jai nepasisėkė įvykdyti, stengėsi jį vėliau suardyti, nors taip pat veltui. Iš mūsų pusės, nežiūrint to, kad socialdemokratai buvo taip nepriekingai nusistatę Seimui, buvo maloniai priimtas vienu iš to Seimo prezidijumo nariu taip pat ir jų atstovas, dabartinis "Socialdemokrato" redaktorius, inž. St. Kairys.

Nekultūringumu, bet kurios etikos neturėjimu ir biauuriu nelietuvišku papročiu griebtis apkalbėjimų ir tų žmonių pajuoškimų, kurie nepriklauso prie jo vienaminčių, galima išaiškinti paniekos ir neapykantos žodžiai, kuriais "Socialdemokratas" apdrabsto net tuos, kurie niekad su jais kovoti nenorėjo. Tačiau begėdiškumo kraštutinumas yra pasisavinimas sau ne tik visiškai svetimų, bet net tokių darbu, kuriems visokiais būdais buvo stengtasi anksčiau pakenkti.

Sąmoningas melas yra taip pat ignoravimas, kad mes esame reikalavę Lietuvos autonomijos, tvirtinant, jog mes tik praše, kad caras neignoruotų Didžiojo Lietuvos Kunigaikščio titulo.

Memorandumo paragr. 10 kaip tik tvirtino, kad nebuvome pareiškę noro visiškai atsiskyrimo nuo Rusų valstybės. Taip pat melas yra, kad per kalbamojo Seimo nutarimus, visiškai "nedrįsime iškilti aikštėn": atvirkiškiai—iki galo mes palaikėme galimą tvarką. Aš asmeniškai turiu kažkur dar išlaikęs atminimui net mirties sprendimą, už akių priimtą rusų socialdemokratų darbininkų partijos už jų atstovo įžeidimą; tai buvo kažkoks Bortkevičius, kurį buvau liepęs išmesti lauk iš posėdžių salės už atkaklias pastangas suardyti Seimą ir kurį, kaip paskui teko girdėti, buvo išsiuntę į katorgą už kažkokį dalyką su dr. Domaševičium Naujojoje Vileikoje.

Savo atsišaukimo gale L. S. D. P. centralinis komitetas inž. St. Kairio asmenyje, gerai žinodamas, kaip Vilhelmo valdžia varu mums piršo Sasų Kristijoną Lietuvos karalium ir kad toks skubus prūsams priešingo Uracho Virtsbergiečio išrinkimas buvo veikiau vien diplomatinis pirmojo kandidatūros šachavimas, kas labiau

įpykino visą Vilhelmo valdžią, nei mūsų nepriklausomybės paskelbimo aktas, leidžia sau paniekinamu būdu juoktis tiek Uracho asmenim, tiek tais, kurie su jo kandidatūra buvo sutikę.

Nepriklausydamas prie tų, kurie galėtų tikėti galėjimu pasodinti Urachą Lietuvos soste, visiškai nesistenčiau pažinti jį asmeniškai, taigi ir nuomonės apie jį čia nereikišiu. Pagaliau "Socialdemokratui" įtikimesnė gal bus ta nuomonė, kurią pareiškė tolaikiniai vokiečių socialdemokratai—Scheidemanas ir Dovydas, pažymėdami, kad jei Lietuva pareikalaus monarchiškos tvarkos ir panorės iškelti kokius kandidatus, tai jų partija būsianti priversta balsuoti prieš, bet jei iškeltume Uracho kandidatūrą, tai jie susilaikysią nuo balsavimo.

Visiškai pritardamas girtinai intencijai pagerbti 20 metų pirmąjį tautinį susirinkimą Vilniuje, kuris, be to, atsitinka gruodžio 6 dieną,—vadinasi per šv. Mikalojų, tos bažnytėlės patroną, kurią visų pirma atkovojoje senoje mūsų sostinėje ir kuri suvaidino tokį svarbų vaidmenį mūsų tautinio atgimimo dalyke, dažnai pasigėrėdamas prisimenu tuos laikus, kada mūsų visų tiek pirmievių, tiek atžagareivių tarpe buvo tautos klausimas tokia harmonija, jog, nežiūrėdami jokių vysk. Zdanavičiaus ir gen. gb. Orzevskio statomų kliūčių, nesibijojome net 6 val. ryto rinktis mūsų pasirinktoje bažnytėlėje, kad ten, giedodami atsakomas lietuviškas giesmes, galėtume solidaringai demonstruoti visiems mums bendrus tautinės vienybės jausmus. Susirinkdavo ten tada visi lietuviai, neišskiriant net kraštutiniausių socialdemokratų, koks buvo anais laikais ir jų vadas dr. Domaševičius.

Susiskaldėme iki to laiko dar į daugiau partijų ir partijėlių; kai kam išlaikymas net taip sunkiai iškovotos tautos nepriklausomybės ir idėjos nustojo jau buvę pirmojoje vietoje, o Vilniaus atgavimas pasidarė jau veik antraeilu dalyku. Vieni draudžia mums žiūrėti pirmyn, kiti atgal; kiti vėl—į dešinę ar į kairę, kol pasidarė galiausiai aiškus būtinumas įsisteigti tinkamai rimtas organas, kuris, stovėdamas visos tautos reikalų sargyboje, dar labiau atsidėjęs skatintų kiekvieną geriau įsigilinti jo geriau žinoma ar mėgiama kryptim ir harmonizuotų mus visus vienoje atskiroje politikos draugėje. Skatinęs kelerius metus įvairius įtakingus asmenis pradėti steigti tokį organą, susilaukiau tik šiemet iš kai kurių laikraščių prisiruošimų apdirbti būsimosios Tautos Tarybos projektą. Būtų labai gera, kad atsakomieji žmonės, savo organizacijų padedami, nieko nedelsdami imtųsi sudaryti atatinamą pagrindinį projektą, kad iki š. m. gruodžio 6 d. jis galėtų būti pasiūlytas savo visuomenei priimti. Tačiau būtų vaisingiausias būdas pirmojo tautos susirinkimo Vilniuje 20 metų sukaktuvėms paminėti.

Donatas Malinauskas.

Kiti laikraščiai, ypatingai užsienių ir Amerikos, prašomi šį straipsnį atsispausdinti.

Kieme, namuose sūnelis auga,
Tėvelis moko, valios neduoda;
Jauniems broleliams užaugs už draugą,
Senam tėveliui užaugs paguoda.
Jau rengk, tėveli, plieno dalgelį,
Segk man kūkalį prie kepuraitės,
Skirk porą jaučių, šerki žirgelį—
Būsiu artojas—gaspadoraitis.
Valio, dalgeli, lankoj po šieną!
Valio, jauteliai, ant dirvos lysių!
Savaitę dirbęs, nedėlios dieną
Aš ant žirgelio nors paskraidysiu.
Pajouau kelią, rugeliai želia,
Žirgelis prunkščia, žiedeliai krinta;
Norš neužkrėsčia žiedais mergėle,
Ką keliu eina, kai rytas švinta.

Iš liaudies poezijos.

Du Jaunimo Kongresai

Kongresų vardas šiandien jau virto kasdienine duona. Jis kiekvienam jau žinomas lygiai kaip kotletai, rūgūtis, smetona, opozicija, pozicija, interpelicija ir kiti valgomai ar lažomi daiktai.

Čia tau kongresas susiartinimo, čia jau persiskyrimo; čia jaunimo, čia senimo, čia profesijų, posesijų ir kitokiųjų. Jau nueit pažiopsoti nelabai malonu, ypač dar kai ima 5 litus žioplavos, o juos aprašyti visai nėra apetito,—geriau jau pakūtavot prie dubenio rūgusio pieno ir šutintų bulvių.

O vis delto nuėjau—ne tik nuėjau, bet ir nuvažiavau į kongresą ir dabar net aprašinėsiu. Pats savęs žmogus negaliu suprasti, kaip patekau. Ot, važiuoja Jonas, kad ten bus Marytė, Onutė tikisi Rauluko. Barbutė—Povyliuko žvalgosi. Eh, važiuosiu ir aš, nors, rodos, nei Ciliutės, nei Katriutės nesitikiu rasiąs, o gal man tik taip rodos...

Nuvažiavau, pamačiau; ir vėl važiavau į kitą—vėl truputį pamačiau ir išgirdau. Jau ir parašysiu, o parašęs, vėl važiuosiu, o gal būt, ir vėl parašysiu. O važiuoju ir rašau dabar del to, kad verta ir įdomu. Kas netiki, bent tepasiklausio—ir įtikės; o jei dabar neįtikės,—tegul nuvažiuos pats į jaunimo kongresą (jei dar toki bus, kokius aš mačiau); tai bus tikriausias vaistas tam netikėjimui išgydyti...

1. Mariampolės rajono pavasarininkų kongresas.

“Pavasario S-ga yra susiskirsčiusi keturiais rajonais: aukštaičių, žemaičių, dzūkų ir suvalkiečių. Rajonai susiskirstę rajonais, kurie daugumoj atatinka apskričių riboms. Į tokio pavasarininkų rajono, būtent Mariampolės, kongresą ir leiskim savo mintis nuvažiuoti.

1. Tiesa, kai aš važiavau, tai važiavau su visu kūnu ir dūšia, nors su tuo kūnu buvo gyva bėda.

Žmonelių stoty—kaip Petričių jomarkė! Mat, vis neša kudašų iš parodos. Per juos negaliu prasigrūsti ir gana, ak, čia, nperalenda nė ponis Šunskienė su kalaite, o jodvi abidvi juk jau taip landžios... Prasiveržęs pro žmones visomis keturiomis puolaisi į duris, paskiau vėl į kitas duris ir iššokėjęs keletą kartų, pasijutau bestypšas vagone, vagone, kur paprastom dienom veršiukus veža. Visai neišsėidžiau, nors savęs veršiu ir nevadinu, atvirškėčiau, net apsidžiaugčiau, kad čia yra tiek daug laisvės, kurią taip gina ir bačkos nuo smalos ir bačkos tam tyčia įtaisytos, tam tikroje vietoje, tam tikriems žmonėms pastatytos...

Važiavom puikiai—pusiau poniškai, pusiau šuniškai. Bet geram žmogui viskas eina į sveikatą. Kuo arčiau į Mariampolę, tuo mūsų kelionė stengiasi pranokti genį. Nuo Mauručių, Jūros, Kazlų Rūdos rangosi žalumynais apsikarstę jaunimas ir vagonus. Mergaitės visom keturiom kepurinėjasi,—nedyvai, jei sakau kepurinėjasi, ir visai nejuokai. Kazin kas būtų, jei alėjų ir laisviu panelėms tektų išigrabūzdyti į karvinį traukinį, ir dar vidury laukų sustojusi. Reiktų, tur būt, ir joms ir jų sionėliams kapitalinio remonto,—žinoma, jeigu nebūtų kavaliierių—(nors tai labai sunku įsivaizduoti). Jeigu kavaliierių bus, tai tokioms panelėms negalvoj, nors ir ant balkio reiktų užlipti. Tegū tie vargdieniai prakaituoja...

Vinčių stoties, kuri nabagėi pergyveno daug krikštynų (Purvinikiškai, Sasnava, Vinčiai, Vinčiai), o nė vienos vinčiavonės, p. viršininkas buvo toks malonus, kad nelaukė nė kol ekskursantai susės į traukinį. Kol spėjo mergaitės su traukiniu lenktyniuoti, tol traukė jas už rankų į karvinį. Kurias traukinys aplenkė, tom sudiev.

Mariampolės stoty mus priėmė neprastai. Tuoj čia muzika, prakalba, raitelių būrys, vėliavos, o žmonių žmonių... ir žydelių netrūksta. Pradėjom galvoti, kad mes iš tikro ne toki jau maziukai, kaip atrodome.

Su visa procesija ir nutraukėm į miestą, prie Marijonų Vienuolyno gimnazijos rūmų, o rūmai, dievaž, nedovanai nešioja rūmų varda. Čia pat ir S-gos pirmininkas prof. J. Eretas atidarė kongresą. Paskiau pasakėm vieni kitiems sudiev, o kai kam ir labos nakties.

2. Rytojaus dieną (birželio 28) rytą pamaldos, paskiau vėl pamaldos (suma), paskiau vaikštynės, parodos atidarymas, sportas, vakare vaidinimas ir dainos, ir tą dieną “šlius.”

Petričių dieną (birželio 29) rytą paskaita, po pietų pakartotos vaikštynės, sporto tęsinys ir užbaiga.

Imkim dabar sijot, kas stambesnis, tas mūsų sietė užklius ir iškelsim. Vaikščiojam po miestą kartu su demonstrantais, bet kur eisenos galas, kur pradžia, sunku įžiūrėti.

3. Eisenos pryšaky raiteliai joja. Apie porą dešimčių jaunų vaikinių ant spritnių žirgų—net saldu darosi ant širdies, į juos pažiūrėjus. Ir patį ima noras turėti po savim kokį juodbėrį, besistiepiantį aukštyną, belinksintį galvą, bekramtantį kamanas. O ir raiteliai jauni vyrai, apsidarę baltytėliaisiais drobės marškiniais, persijuosę juostomis, ant galvų baltos skrybėlės su trispalviais tautiškais raikščiais. Vyras į vyrą. Tikri tautiški raiteliai. Na, už tai jie ir gavo paskiau pagyrimo lapų už gera žirgų šėrimą, už gražų pasirodymą.

Tikrai jiems dėkui. Jie gyvą parodė Daukanto išromantizuotą senovės lietuvių žirgą. Bravo, vyrai!

4. Jei Daukantas būtų galėjęs pažvelgti iš amžinųjų karsto, būtų nudžiugęs pamatęs ne tik lietuvių raitelį, bet ir su viršum pusę šimto tautiškaai apsitaisiusių pavasarininkų mergaičių. Iš kur jos ir sugaudė tiek tų rūbų? O juk, rodos, nuo vokiečio akies, ar jo sukurtų gaisrų karo metu negalėjai nieko paslėpti nė pelės oloje.

Mūsų akys per ilgus metus jau priprato miestuose matyti paneles, ypač ponias, nešiojant tik voro austus drabužėlius, o ant kai kurių kūno dalių užsvilkus tik Ievos suknele. Del to dabar tautiški mergaičių drabužiai mus kiek ir stebina. Bet tegul tik jais panešiotų vienerius, antrus metus, tai dabartiniai ponių rūbai, jei šiandien gauna tik jūmoros kibirėlį, paskiau virstų mūsų akiai nebeįtikėjimui.

Tautiškaai drabužiais apsitaisiusi viena mergaitė—nieko ypatingo, bet kai jų čia išsieliavo per pusę šimto, tai tikrai nemainytum, nors gautum poniškų drabužių dvi kapas su dešimčia...

5. Čia, žmonių tarpe, ir vežimai! Kur tau vežimai: ratų nematyt, kripių nēr, arklių vos uodegos ir ausys styri iš po gėlių, šakų, vainikų, visas vežimas ištaisytas kilimais ir žalumynais, o viduj—Kęstutis su Birute. Birutė apsitaisiusi lietuviškai, su gintarais. Kęstutis—vieliniiais marškiniais, su kepure raguota, sėdi, nė nekrust. Tai Šeštokų kuopos darbas. Puikiai sugalvota!

Štai senovę ir josios dievus palydi. Tai krivių krivaitis su vaidilomis, lydimas baltai apsitaisiusiu rūtų vainikais vaidilučių. Kunigaikštškoji pora ir dievų atstovai tai mūsų senovės dvasia. Bet kilkime iš amžių garbingos prieblandos į skausmingus naujuosius metus.

Dar besigėrint Kęstučiu, o dar meiliau žiūrint į Birutę, štai naujas plakatas, nauja vėliava, nauja kuopa, naujas ir paveikslas, tik jau kitoks—tai Sasnavos kuopos “Lietuvos mokykla 1864—1904 m.” Sėdi sesutė ir verpia, prie jos pora vienmarškinių vaikiukų elementorių skaito, o čia suolelį apžergęs baltasterblis seniukas pančius besukas.

— Ana, kūmai! Nagi, sakyk tu ma, kaip čia pateko Ašmonių Jokūbas?—net pypkę išsitraukė šalimais stovįs žmogelis.

— Ne, tėvuk, čia taip tyčia padaryta, kad pažintum, kaip vaikai mokėsi, kai maskolius buvo atėmęs lietuviškas

L. VYČIŲ CONN. APSKRITIES SUVAŽIAVIMO DELEGATAI

Iš kairės į dešinę pirmoje eilėje sėdi: Pranas Gluodenis, Konstancija Iesmančiūtė, gerb. kun. Juozas Valantiejus, Monika Jakaičiūtė ir Juozas Matijošaitis; antroji eilė: Adelė Žiburiūtė, Petras Iesmantas, Jonas Kairis, Ona Bendleriūtė, Vincas Urbonas ir Veronika Balvačiūtė; trečioji eilė: Adelė Liutkiūtė, Petras Mežlaiškis, Anelė Bendleriūtė, Kazimieras Sakalauskas, Olga Gečioniūtė, Juozas Mažeika ir Antanas Zupkus. Šis suvažiavimas įvyko šių metų gegužės mėn.

knygas, — paaikšino eilėse pražingsniuodamas pavasarininkas.

— Ak, tu, vyreli, tik tu ma ir išsimislyk, o aš maniau... — susigėdo...

Vėl nauji vežimai, nauji gyvieji paveikslai. Štai "Pavergtoji Vilnija," Vilniaus pilies bokštas, jame plevėsuoja Aro vėliava. Šalimais prie stulpo storomis grandimis prirakinta Lietuva. Paskiau važiuoja ginkluoti šauliai "Į Vilnių!" Rodos, suplaks tik savo žirgus, puls į Gedimino bokštą, nuvers arą, sutraukys retežius, iškels Vyties ženklą...

O čia kryžių apkabinusios Tikėjimas, Viltis, Meilė.

Koki puikūs simboliai! Tauta tais simboliais vedina turės prieiti prie realių darbų. Tiktai tikėjimo, vilties ir meilės tiems darbams!

Tai vaizdas, del kurio vieno verta buvo mesti Kaunas su jo dulkėtomis alejomis, restoranais, kafešantanais, nublukusios erzatz — kultūros padariniais. Tokiu darbu Mariampolės Pavasarininkai pirmi pasirodė Lietuvoje, ir dėkui jiems už tai! Ne be reikalo žmonės prašė tą eiseną atkartoti, kad matytų ir tie, kurie pirmą dieną buvo namie pasilike."

6. Raiteliai, gyvieji paveikslai, tautiškai apsitaisiu-

sių mergaičių būrys, paskiau jaunimas, taip sakant, eilinis tvarkingai sustoję kuopomis, kuopelėmis po keturis eilėse. Niekur nepamatysi pavasarininko su ženkliuku stovint šaligatvy ir spokstant į kitus; visi eisenoj. O žingsniuodami traukia dainas, tas dainas, kurių klausai ir niekad negali atsiklausti. Kam nuobodu Lietuvoj, tegul pasižiūri tokio jaunimo, tepasiklauso jo dainų, širdis krūtinėj stipriau sutvaksės, pajus, ką reiškia su jaunimu gyventi. Man bent jaunimo dainos, dar ypač kai subatvakariais užtrauks toluoj, visuomet meilesnės, kaip operos ar miestiški koncertai...

O žmonių, žmonių, net kaulai braška, kaip didžiausiose atlaiduose; tvarkdariai vos vos bepraskina taka. Ir kaip gi žmonės nežiūrės, kaip neguls arčiau, kad gražu, niekad nematyta.

7. Po eisenos susimetėm pasispoksooti sportininkų. Nesu karštas sporto šalininkas, bet didžiausiu susidomėjimu ir pasigėrėjimu sekiau miklios marijampoliečių mergaičių "Mirgos," vilkaviškėčių mergaičių (vardo nepamenu), mariampoliečių "Vaidoto" ir vilkaviškėčių berniukų "Aro" plastikos judėjus, paskiau vienu mergaičių gyvuosius paveikslus. O čia vėl pakaitomis kiti žaidimai: čia kumščiasvydis, kur mokiniai sulupa savo sporto mo-

kytojus ir kur pirmu kartu pasirodo kaimo kuopelės komanda; vėl gėriesi sportininkų lankstumui, kai jie stengiasi įritinti krepšiasvydį per žiedą. Arba vėl, kad pradės juniorai ir aktyviai svaidyt diskus, taryt, turėtum prieš save senovės graikus. O kai junioras Bielskus švystėrėjo įtę per 44 metrus, net širdis apsaldo. Imtum ir pats svaidytum; laimei tą karštį atslugdė retkarčiais sudroždami lietaus lašai. Su kartimi vėl kad šoko junioras Razaitis į aukštį, rodos, ar du šimtu keturiasdešimt centimetrų, kur jis tik pasišokėdamas ranka virvelę pasiekė. —kraipiau galvą kartu su visais nustebusiais.

Galų gale ir pasijuokti gavai kiek tik norėjai, kai užrištomis akimis sportininkai ieškojo kybančio siūlo, kad jį nukirptų ir pasiimtų prie jo prikabinantą dovaną. Juokiesi, kai jie sukinėjasi, šokėdami žirkklėmis po orą, vos vos nesutrupindami savo draugams ausų, o čia siūlas, žiūrėk, jam besisukęs apie nosį. Kvatoji, kai mažiukai skautukai atjojo ant didesnių savo draugų, apsimovę galvas vieni raudonomis, antri žaliomis kepurėmis. Raudonieji — bolševikai; žalieji — lietuviai. Kova. Nuo "kardu" smūgių ritasi kepurės žemėn. Beliko vos viena pora. Katras laimės? Šokinėja, puola, kepurės taisosi, vėl kardais susikerta, ir lept kepurės abiejų kartu. Publika nesiliauja bravo šaukus. Be galo gražiai yra apsitaisiusios "Mirgos" sportininkės. Jų lengvas kūklus drabužėlis vertas pagyrimo.

8. Kol sportas pasibaigs nudumkime truputį parodon.

Paroda surengta graži. Sunešė sesulės savo rankų darbelius, audinius, mezginius, vyrai—drožinius iš medžio, molio. Paroda užėmė pora didžiulių kambarių. Ateina į parodą ir tėvukai bei mamytės.

— Panaite, sako, ar mozna pažiūrėt?

— Tėvuk, už įėjimą litas reikia palikt.

— Kad neturiu, panaite; jau, tur būt, neteks pamatyti.

— Na, eik, tėvuk, kitąsyk pavasarininkams ką gero padarysi.

— Panytėle, aš papoteriausiu už sveikatėlę,—prašosi mamytė.

9. Grįžkim į sporto aikštę. Jau baigia. Orkestras groja. Orkestras, tiesa, jis daug grojo, tik, gaila, beveik nuolatine daina be galo, kaip to žydo. Įtraukė į savo programą kažkokį maršelį, "ilgiausių metų" dar šį bei tą ir traukia amžinai. Nabags kapelmeisteris nenusimano nė kas kur tinka; net ir reikalingiausių dalykų neišmokęs; kada reikia gedulos maršas groti, ir nuo to atsisako, nekaltant jau apie pavasarininkų himną. Vieną dalyką tai bent puikiai mokėjo: sako, už grojimą orkestras paėmęs apie puspenkto šimto litų. Specialistas šioje srity; konkurencijos niekas neišlaikys...

10. Baigiasi kongresas. Išdalinamos dovanos ir pagyrimai raiteliams, sportininkams, gyvųjų paveikslų rengėjams, parodos eksponentams, dviratininkams, kurių būrys skraidė po aikštę išdabinę savo dviračius gelėm ir tautišku spalvų raiškiais, tautiškai apsitaisiusioms mergaitėms. Apdovanotasis eina užraudęs, tūkstančių akių lydymas, o žiūrėtojai ir draugai pritardami ploja, džiūgauja, šūkauja.

Kongreso gale, priėmus rezoliucijas, už tą milžinišką iniciatyvą ir darbą, kurių reikėjo beruošiant šį kongresą, Mariampolės rajono pirmininkas kun. A. Steponaitis pakeltas į rajono garbės narius.

Iš tikrųjų, darbo buvo. Matyt, rengėjai stengėsi iš paskutiniųjų. Per kelias paskutines dienas jiems nereikėjo—nei valgio, nei poilsio. Ir patys nariai atjautė tos valandos svarbą. Jie parodė tiek atsidėjimo, kad galima tik gėrėtis ir jais pasekti. Tekalba faktai. Igliaukos kuopa in corpore su vėliava klampojo per purvyną į Mariampolę pėsti virš 20 kilometrų. Jie kelioliką minučių pasivėlino. Ir žinot kodėl? "Netoli Mariampolės prie kelio pamatėme koplytėlę su šv. Aloyzo stovyla (tai Traikiškių—Triobiškių pavasarininkų pastatytas prieš mėnesį paminklas),—pasakojosi jie,—mes patys nepasijutome, kai

prieš stovylą suklapėme ir ėmėme melstis, paskiau pagiedojom "Angėlas Dievo," ugi, žiūrim—jau pasivėlinsim, ir nusiskubinom protekine į miestą." O jie giedojo tikrai iš širdies; aplinkiniai žmonės, dirbę laukuose, metę darbus ir atsidėję klausėsi...

Darbo begalės, pasiaukojimo kalnai. Todėl žmonės dabar mini tą šventę ir ilgai ją minės. Jau net pasakingos eina kalbos, apipasakojant matytus vaizdus. Nenuostabu tad, kad tokį jaunimo žygį pasveikino ir Seimo pirmininkas ir vicepirmininkas; Ministerių Kabinetas, dvasiškoji vyriausybė, ministrai, krikščioniškosios Seimo frakcijos, draugijos, visuomenės veikėjai... kur čia visus ir įvardysi.

Tokio kongreso pasižiūrėjęs, jau turėjau mesti savo nusistatymą prieš kongresus. Ir kai tik po savaitės kitame Lietuvos krašte atsidarė kongresas, jau niekeno neraginamas skubu.

Tai gi persikelkime į kitą Lietuvos kraštą—į aukštaičius.

(B. d.)

J. A.

(Iš "Lietuvos.")

GREGORAS JOHANNAS MENDEL'IS

Gregoras Johannas Mendel'is gimė liepos 22 d. 1822 m. Heinzendorfe, ties Odrau, anuometinėje Austrijos Silezijoje. Jo tėvas buvo smulkus ūkininkas. Jaunajam Mendeliui sekėsi mokslas ir jis garsėjo gražiais atsižymėjimais. Bet Gregoras pamilo Augustijonus vienuolius ir 1843 m. įstojo į jų vienuolyną Brunn'e. 1847 m. jis liko išventintas kunigu ir mokytojavo ligi 1851 m. Tais pačiais metais vienuolyno pasiūstas į Viennos Universitetą, jis per dvidešimt metų studijavo įvairias mokslo šakas, ypač matematiką, fiziką ir gamtos mokslus. 1853 m., grįžęs vienuolynan, buvo priskirtas fizikos mokslų profesorium į realinę mokyklą. 1868 m. buvo paskirtas ir liko vienuolyno abatu.

Mendel'ui likus abatu, Austrijos valdžia užkrovė didelės duokles ant jo ir kitų vienuolynų. Kiti vienuolynai sutiko mokėti užkrautas duokles, tačiau abatas Mendel'is nepasidavė ir pradėjo bylą teismuose. Iš to abatas Mendel'is įgarsėjo; bet gi byla buvo laimėta tik jam mirus. Jis mirė sausio 6 d. 1884 Augustijonų Šv. Tomo vienuolyne Brunn'e.

Bet platus pasaulis žino Mendel'į ne dėl tos bylos. Mendel'io vardas garsus ne vienuolyne, bet mokslų srityje. 1866 ir 1869 m. tilpo jo du raštai "Tranzakcijose," kurias leido Brunn'o Gamtinės Istorijos Draugija. Tie raštai buvo atspausdinti ir... užmiršti. Tik, štai, 1899 m. —į penkiolika metų po Mendel'io mirties—trys vyrai, be vieno kito žinios, atrado užmirštus jo raštus. Jie buvo: De Vries (Olandijoje), Correns (Vokietijoje) ir Tschermak (Austrijoje). Viso pasaulio mokslininkai, ypač Vokietijoje, Austrijoje ir Anglijoje, staiga pradėjo kalbėti apie Brunn'o kuklų abatą. Apie jį tiek prirašyta, kad tais raštais būtų galima pripildyti geroką knygyną. Mendel'io vardas atsirasdo šalia Newton'o, Dalton'o ir kitų mokslininkų. Jo atminčiai spal. 2 d. 1910 m. Brunn'o viešoje aikštėje buvo atidengtas paminklas.

Ir ką gi tas vienuolis ir kunigas nuveikė, padarė? Pažiūrėjus, lyg menkas dalykas. Jis, dar naujuku būdamas vienuolyne, kaipo gamtininkas iš pamėgimo, pažinojo Darwin'o teoriją, apie kurią anuomet visur buvo kalbama. Tačiau Mendel'ui sakytoji teorija neatrodė patikėtina. Jis pradėjo daryti bandymus, kaip iš tikrųjų gamtoje įvyksta su "gamtos pasirinkimu" (natural selection) ir "paveldėjimu" (heredity). Jis pradėjo tardymus daryti pirmučiausia su žirneliais, vėliau su bitėmis. Prie vienuolyno, kuriame Mendel'is gyveno, buvo dideli daržai; juose augo visokios daržovės. Jaunas mokslininkas pradėjo tyrinėti žirnelius. Juose pastebėjo visokių įvaireny-

bių: vieni augo dideli, kiti maži; vienų žirniai (sėkla) buvo apvalaini, kitų pailgi ir t.t. Tai pastebėjęs, jis pradėjo poromis maišyti nelygias sėklas ir patyrė, jog pirmoje kartoje stipresnieji ima viršų. Ir taip, jeigu sumaišysi augštai augančius žirnelius su žemai augančiais, tai išaugs visi augšti. Tačiau, jeigu gautą sėklą pasėsi, tai tik trys ketvirtadaliai teišaugs augšti, o lygiai vienas ketvirtadalis išaugs žemi. Tas ketvirtadalis visada veis tik žemukus, o iš trijų ketvirtadalių tik 25 visada pasiliks augštukais, likusieji 50 neš maišytus vaisius.

Tokiuo tai būdu Mendel'is surado gamtos įstatymą, apie kurį ligi šiol nežinojo žmonės. Tasai įstatymas nusilpnina Darwin'o teorijos vertybę, nes, pasak Darwin'o, jeigu stipresnis pergali silpnesnį, tai užmuša jį ant visados, o Mendel'is įrodė jog silpnesnysis elementas vėl atsiliepa tolesnėse kartose, ir dar taip, kad stipresniajam elementui tepasilieka 25 nuošimtis.

Mokslininkai stropiai tardo ir karštai ginčijasi dėl Mendel'io teorijos, kuri kas kart vis gauna daugiau ir daugiau pritarėjų ir šalininkų. Jo teorijos patvirtinimas faktais ir pritaikymas praktiškiems siekiams atneš nepaskaitomos naudos ūkininkams, gyvulių augintojams, paukštininkams, žuvininkams ir t.p.

Mendel'io tyrinėjimai pravertės ir žmonėms. Apie tai kalba naujas mokslas, pramintas eugenikos vardu. Ko eugenika ieško, tai parodo to mokslo tėvo F. Galton'o žodžiai: "Kaip rūpestingai sutaikant gyvulių veisles galima pasigaminti veisles, turinčias pažymėtinas ypatybes ir gabumus, taip galima būtų patobulinti ir žmonių giminę, suvedant moterystėn atsakomas poras ir jų vaikus."

Anglijoje, Vokietijoje ir Amerikoje jau yra draugijos, pasižventusios eugenikos įstatymų sužinojimui. Vienas tyrinėtojų, p. Amey B. Eaton, aprašė Amerikos "Eugenics Record Office" darbus. Jo straipsnyje paminėti Mendel'io nuopelnai biologijai. Tatai ir davė mums progos parašyti bent truputėlį apie Augustijonų vienuolyno abatą. Parašyti gi priderėjo jau ir delto, jog garbė, kurią mokslo vyrai atiduoda Mendel'io vardui, parodo, kad Romos Katalikų Bažnyčia ir jos atstovai (kunigai ir vienuoliai) ne tik ką nėra mokslui priešingi, bet dar stumia jį paakiui, gimdo jam pažangą, suranda gamtos įstatymus. Ir ateis laikas, kad mokslas nulenks galvą ir atiduos priderančią pagarbą kitiems katalikų dvasiškiams už jų nuopelnus įvairiose mokslo srityse ir tuomet paaiškės, kaip diena, jog katalikų dvasiškija ne tik ką neplatina tamsybės, bet, priešingai, apšvietimui teikia neužmirštamų nuopelnų.

Samata.

LAIKRAŠTININKO AUTONEKROLOGAS

Viename ligonbutyje mirė laikraštlininkas. Jis buvo rūpestingas, stropus ir darbštus žmogus. Kad jo bendraminčiai negaišintų laiko, berašydami jam panegyrikas, tai, prieš mirdamas, jis pats parašė sekantį autonekrologą:

—Laikraštlininkas mirė...

Ar žinote, kas yra laikraštlininkas?.. Papasakosiu. Jis yra toks naivus, kad visą gyvenimą nieko nemano apie save (nes neturi laiko manyti apie save), rūpindamasis apie viską ir apie visus... kas nemiega bei kas miegojo... Taip, jis nemiega (ir nevalia jam), kad kiti galėtų ramiai ilsėtis. Gi jis turi budėti ir jausti... sergėti viską. Jis negali paleisti gyvenimo vairo: jo prievolė taikinti viską užbrėžtam tikslui. Ir nieko galutino neatsiekama be jo pagalbos. Jam bendradarbiaujant kuriasi naujos ir tvirtos pajėgos. Jis uždega žibintą nušviesti tamsiuosius kelius. Jis duoda balsamą silpniems. Jis suteikia vilties ir drąsos. Jis atidaro ir saugo turtų versmes. Jis kovoja blogą ir nuginkluoja jį. Ir kai kiti gauna neužsipelnytus ir neužsitarnautus laurus, jis gi, bevardis darbuotojas Tautos tarnyboje, viską paveda ir atiduoda visuomenei be atlyginimo sau...

Imdami laikraštį, ar kada pasvarstėte, kiek laikraštlininko triūso ir pasiaukavimo įdėta į jo puslapius? Ar kada nors pasvarstėte, kiek įdėta laikraščio skiltyse laikraštlininko dvasios turtų: jo proto, valicos, jausmų?.. Ir tai... vienos dienos naudai... Jis, vienos dienos tarnas, mintimis siekias į tolimą ateitį, kurios yra bendras kūrėjas...

Laikraštlininkas mirė... Jis mirė pirm laiko, nes neturėjo laiko manyti apie save net tada, kai numylėta jo Katriutė, išsiilgus, ištiesdavo prašančias rankas pamyluoti, paguosti... jas nustumdavo šalin...

Jis, prieš mirdamas, pirmą kartą savo gyvenime gavęs liuosą valandėlę, parašė šį autonekrologą, kad paliusuoti nuo to darbo bendraminčius, kurie, kaip ir jis pats, neturi laiko savo gyvenime.

Jis vadinosi... Kam tas rūpi?.. Jis—vienas daugelio bevardžių darbuotojų, kurių rytojus pamirš ir neminės... Tačiau, jis gyveno 47 m. ir laikraštlininkavo 25 m.

Laikraštlininkas mirė... Skaitantieji šį jo pomirtinį atminimą, jeigu prisiminsite: "Jis, besidarbuodamas, nusikamavo ir mirė... teilsis ramybėje"—tai už jo vėlę sukalbėkite bent vieną "Ave Maria."

Bet gal rasis daug ir labai daug tokių, kurie pasakys: "Oho! Jis nori pigiu būdu įsigyti visuomenės pagarbos ir veltui gauti maldas."

Gal ir taip... Tačiau laikraštlininkas taip elgiasi tik pirmą ir paskutinį kartą savo gyvenime.

Tai visai menkas prašymas už 25 metų dvasinę energingą darbuotę Tautos gerovei. Kažin, ar daugelis išpildys tą jo prašymą?.. Laikraštlininkų ir gyvų visai neįvertiname, o mirus juos beveik užmirštame...

A. Matutis.

NEPAPRASTAS ATSTITIKIMAS

Plentu važiavo automobiliuje turtuolių šeima. Vieškelio užsisukime šoferis staiga pastebėjo beeinantį vyriškį šautuvu rankose, o šalimai jo sekė šuo. Šaulys suspėjo laiku pasitraukti iš kelio, tačiau šuo papuolė po automobilio ratais ir liko suvažinėtas.

Šoferis greitai sustabdė automobilį, gi jo savininkas, susirūpinęs ir nusiminęs, paklausė šaulio:

"Atsiprašau, ar tai tamstos šuo?"

"Taip."

"Tamsta esi jo tikrasis savininkas?"

"Tikrai."

"Suvažinėjome jį."

"Žinoma."

"Manding, kad šuo nebuvo labai brangintinas?"

"Ne."

"Ar tamstai užteks \$20.00 už jį?"

"Taip. Labai ačiū."

Ir automobilio savininkas užmokėjo šauliui \$20.00 už šunį. Šaulys, džiaugdamasis, priėmė pinigus ir ryžosi atgal žengti, kai turtuolis, atsiveikinant, ištarė:

"Apgailėstauju, kad tamstai sugadinau medžioklę."

"Medžioklė? Kaip tai?.. Aš ėjau tyčia į girią, kad nušauti tą šunį, nes buvo pasenęs ir niekam tikęs."

Nugirdo A. Matutis.

Mes neprivalom pasiduoti viliojimams tų žmonių, kurie skelbia obalsius: pasilik ištikimas savo protui, gyvenk žmoniškuoju gyvenimu, atmindamas, kad tu esi žmogus! Siek to, kas yra laikina, nepastovu, nes juk ir tu pats negyvensi amžinai, turėsi veikiai iš šios žemės paviršiaus išnykti. Bet mūsų supratimu, žmogus turi rūpintis padaryt save nemiriu, turi gyventi taip, kaip to reikalauja gyvenimo tikslas.

Aristotelis.

Kas turi mokslą ir meną—tas turi ir religiją.

Goethe.

Iš Centro Raštinės

Neužmirškite pašalpos.

Kol kas kuopos mažai domės tekreipia į pašalpos skyrių. Kodel? Ligi buvo įvestas šis skyrius, tai daugelis interesavosi juo, bet dabar pasirodo, kad tik iš vakarinių valstijų tesirašo prie pašalpos. Ką daro rytiečiai? Laikas sukrusti! Nelaukime kokių ten nepaprastų paraginimų bei vaju, bet tuoj imkinės darbo. Kiekvienas narys, nežiūrint ar senas, ar jaunas, turėtų priklausti prie pašalpos skyriaus.

"Vyties" išsiuntinėjimas.

Centro Valdyba stengiasi išleisti ir išsiuntinėti "Vytį" visiems užsimokėjusiems nariams regulieriai. Vienok pasitaiko klaidų, kartais iš adm. pusės, kartais dėl kitų nežinomų priežasčių,—ir narys negauna laikraščio. Jeigu esi vienas tų, kurie negauna "Vyties," tai malonėk pranešti Centru, kuris pasirūpins įvykusius trūkumus prašalinti.

Kaip tik dabar patikrinami visų narių mokesčiai ir "mailing list." Taip pat įvedama tinkamesnė mokesčių bei antrašų sistema. Todel prašau visų narių turėti truputį kantrybės ir įvykusias klaidas tuojaus pranešti. Tik tai visi kooperuodami pastatysime organizaciją ant stipraus pamato ir išvengsime nereikalingų nesusipratimų.

Kuopų raštininkams.

Šį kartą prašysiu kuopų raštininkų(ių) mažą "favor," būtent, kad kiekvienas raštininkas(ė) prisiųstų savo kuopos narių surašą su naujausiais antrašais, pažymint iki kol kiekvienas narys, sulig kuopos knygomis, yra Centru užmokėjęs. Šį lapą Centro raštinė patikrins ir grąžins kuopoms su pažymėjimais ar atatinka Centro užrašams, ar ne. Ir jei atsirastų kokių nors nelygumų, tai tuomet būtų galima juos ištaisyti. Prašau gerb. raštininkų(ių) neužmiršti šio mano prašymo.

Reikalinga agentų.

Rinkimui spaudos darbų ir skelbimų "Vyčiui" reikalinga agentų. Nedaug darbo, geras pelnas. Pageidaujama, kad kiekviena kuopa rekomenduotų nors po vieną pasitikimą ir darbštų asmenį, galintį tokį darbą atlikti. Neatidėliokit! Tuojaus kreipkitės į Centro raštinę dėl smulkesnių informacijų.

Centro Valdybos ir Komisijų nariams.

Sulig pereito posėdžio nutarimu, Centro Valdybos ir Komisijų susirinkimai bus laikomi kiekvieno mėnesio antrą trečiadienį. Kadangi, sulig pirmojo susirinkimo nutarimu, pakvietimai į susirinkimus nebus siuntinėjami, tai įsidėmėkite šį pranešimą. Jei kada negalėtumėt dalyvauti posėdyje, tai raštu prisiųskite savo pastabas bei raportus iš nuveiktų darbų. Kitas Centro Valdybos susirinkimas įvyks š. m. rugsėjo 9 d. 8 val. vak. 726 W. 18th Street, Chicago, Ill.

Gražus pavyzdys.

Šių metų pradžioje (vasario 11-tą d.) L. Vyčių Chicago apskritis surengė Centro naudai milžiniškus šokius, o š. m. rugpiūčio 9-tą d. vėl surengė nepaprastą "Populerumo Pikniką"—taip pat Centro naudai. Nuo šokių gauta virš \$320.00 pelno, o nuo pikniko irgi nemažai atliks. Ar tai ne sektingas L. V. Chicago apskrities nuopelnas Vyčių organizacijai? Taigi, Chicago apskritis pats pirmutinis stojo Centru talkon padėti apmokėti skolas. Ką kiti apskričiai bei kuopos tuo reikalu veikia? Subruskite! Prisdėkite, sulig 13-tojo seimo nutarimu, prie skolų panaikinimo fondo ar tai auka, ar darbu.

Pranas L. Savickas,
L. V. Centro Rašt.

LIET. VYČIŲ CENTRO RAŠTININKO FINANSINĖ APYSKAITA.

Liepos, 1925.

P a j a m o s.

Mokesčių:

Data	Nuo ko?	Suma
Liepos 15	L. V. 13 kp., Chicago, Ill.	\$ 5.35
" 15	L. V. 16 kp., Chicago, Ill.	28.00
" 15	L. V. 104 kp., Mahanoy City, Pa.	1.75
" 30	L. V. 24 kp., Chicago, Ill.	4.00
" 30	L. V. 85 kp., Westville, Ill.	18.20
" 30	L. V. 7 kp., Waterbury, Conn.	34.25
" 30	B. Kasheta	1.00
" 30	L. V. 90 kp., Harrison, N. J.	11.00
" 31	L. V. 55 kp., Indiana Harbor, Ind.	21.00
" 30	L. V. 4 kp., Chicago, Ill.	12.15
" 30	L. V. 28 kp., Spring Valley, Ill.	21.90
" 31	L. V. 17 kp., So. Boston, Mass.	20.25
" 31	L. V. 90 kp., Harrison, N. J.	8.00
" 31	L. V. 80 kp., St. Louis, Mo.	13.00
" 31	L. V. 100 kp., Amsterdam, N. Y.	10.00
" 31	L. V. 61 kp., Patterson, N. J.	1.00
" 31	L. V. 36 kp., Chicago, Ill.	10.00
" 31	L. V. 111 kp., Youngstown, Ohio	4.00
" 31	L. V. 79 kp., Detroit, Mich.	3.00

Pašalpos:

Liepos 15	L. V. 104 kp., Mahanoy City, Pa.	\$ 2.80
" 15	L. V. 16 kp., Chicago, Ill.	2.00
" 30	L. V. 24 kp., Chicago, Ill.	12.00
" 30	L. V. 36 kp., Chicago, Ill.	8.40
" 30	L. V. 4 kp., Chicago, Ill.	22.00

Administracijos Fondui:

Liepos 30	Rožė Ivanauskienė	\$4.00
" 30	Rožė Rūgūtė	1.75
" 30	L. V. 111 kp., Youngstown, Ohio	3.00
" 31	L. V. 55 kp., Indiana Harbor, Ind.	2.00
" 30	L. V. 55 kp., Indiana Harbor, Ind.	4.00
" 30	L. V. 4 kp., Chicago, Ill.	2.00
" 30	P. Gudžiūnas	3.00
" 31	"Dirva," Cleveland, Ohio	3.75

Viso.....\$353.55

Spaustuvės Fondui:

Už įvairius darbus gauta.....\$ 942.72
Kredituota už Centru padarytus
darbus 1923—1925 m. 5,218.56

Viso.....\$6,161.28

Viso pajamų \$6,514.83

Išlaidos.

Algos:

Data	Kam?	Suma
Liepos 1	Redaktoriui alga už antrą pusę geg. ir visą birž. mėn.	\$120.00
" 30	Redaktoriui alga už liepos mėnesį.....	80.00
" 9	Sporto vedėjui už du mėnesius.....	20.00

Paskolos:

Liepos 1	A. J. Jukštaičiui	\$ 25.00
" 30	Metropolitan State Bankui	100.00
" 1	Jurgiui Dambrovai	10.00
" 27	Izidoriui Paškauskui	25.00

ANT. MAČIUTA IR ONA URBŠAITĖ-MAČIUTIENĖ,
L. Vyčių 25 kp. (Cleveland, Ohio) nariai, kuriuodu š. m. birželio 23 d. gerb. kun. V. Vilkutaitis surišo amžinuoju moterystės ryšiu.

Ona Urbšaitė-Mačiutienė daug yra pasidaravusi L. Vyčių 25 kp. Dar jaunutė būdama visados uoliai tebelankė kuopos susirinkimus, o kai paaugo, tai be jos neapsieidavo nė vienas vyčių darbas. Neabejojame, kad ir ilgai jūnai pasiliks viena uoliausių mūsų kuopos darbuotojų.

Antanas Mačiuta taip pat nuo senai priklauso prie L. Vyčių 25 kp. Ateityje ir iš jo tikimės vyčių darbuotei žymios paramos.

Daug geros kloties ir ilgiausių metų jaunavedžiams!

Smulkių:

Liepos 1	Telegrama V. R.	\$0.65
" 1	Adm. išlaidos del "Vyties" No. 11	10.00
" 1	Depozitas paštui	10.00
" 1	Adm. išlaidos del "Vyties" No. 12	9.44
" 30	Metropolitan State Bank (nuošimtis).....	18.67
" 9	L. V. 112 kp., vajuos dovana	15.00
	Viso.....	\$443.76
	Algos spaustuvės darbininkams, po- pieris, renda, šviesa, pataisos, etc.....	1,655.23
	Debituota spaustuvės fondas už sko- las Centru	3,848.62
	Viso išlaidų	\$5,947.61

Sutrauka.

Pajamos:	
Balansas liepos 1, 1925	\$1,041.31
Centro fondan liepos 1925	353.55
Spaustuvės fondan:	
Už įvairius darbus.....	\$942.72
Kreditas už Centru padarytus darbus.....	5,218.56
	6,161.28
Viso.....	\$7,556.14
Išlaidos:	
Centro	\$ 443.76
Spaustuvės	5,503.85
Viso.....	\$5,947.61
Balansas	\$1,608.53
Pinigų Balansas	\$ 238.59
	Pranas L. Savickas, L. V. Centro Rašt.

**LIETUVOS VYČIŲ CENTRO VALDYBOS POSĖDŽIO
PROTOKOLAS NR. 2.**

1925 m. rugp. 7-tą d. L. V. Centro raštininko ofise po Nr. 726 W. 18th St., Chicago, Ill., 8 val. vak. įvyko L. Vyčių Centro Valdybos ir komisijų antrasis posėdis.

Šiame posėdyje dalyvavo: Dr. M. Bagdonas, pirm., A. J. Valonis, išd., Pranas L. Savickas, rašt.-adm.; Rev. Kom. nariai Pranas J. Paliulis ir P. Sedemka; p-lė Adelė Rubliauskaitė, išd. glob.

Susirinkimą atidarė Dr. M. Bagdonas, Centro pirmi-
ninkas.

Perskaičius ir priėmus buvusio Centro Valdybos po-
sėdžio protokolą iš š. m. liepos 3-čios d., svarstyta ir
priimta sekanti nutarimai:

1. Del Centro Valdybos posėdžių. Centro Valdybos
posėdžius laikyti kiekvieno mėnesio antrą trečiadienį.

2. Spaustuvės knygvedystės reikalui. Nutarta, kad
Rev. Kom. nariai ir spaustuvės vedėjas neatidėliotinai
pasirūpintų įvesti "double entry" knygvedystės sistemą,
pristaikant prie pereitų metų Centro Valdybos nutarimo.

3. Ateitininkams auka. L. Vyčių 13-tojo seimo Atei-
tininkų reikalams pažadėta \$100.00 auka, pridėjus ata-
tinkamą Ateitininkų 15-tajam Kongresui pasveikinimą,
išsiųsti kablegrama Kaunan.

4. "Vyties" viršelio klausimu. Kadangi dabartinis
"Vytiės" viršelis yra labai paprastas, be jokio pagrasti-
nimo, kuriame būtų matomas Lietuvos Vyčių dvasios
atspindys, nutarta pasirūpinti tinkamesniu, artistinio po-
būdžio, viršeliu. Tuo tikslu yra skelbiama "Vyties" vir-
šeliui pagaminti konkursas, kuriame kviečiama dalyvauti
Lietuvos ir Amerikos lietuvių artistinės jėgos. Dovanoms
skiriama viso \$50.00: I-ma dovana \$25.00, II-ra—\$15.00
ir III—\$10.00. Visi tuo reikalui projektai privalo būti
prisiųsti L. Vyčių Centru ligi 1926 m. gegužės 1 d. Šio
konkurso teisėjais bus L. Vyčių Centro Valdyba ir pa-
kviestieji ekspertai.

5. Del art. V. Narbuto prisiųsto "Vyčiui" viršelio
pavesta Centro raštininkui pranešti jam aukščiau šiuo
reikalui padarytą nutarimą.

6. Ženkleliai. Įvykus nesusipratimams su ženklelių
liediniu įstaiga (iš Detroit, Mich.) del kainos, nutarta
pareikalauti iš tos firmos visus "dies" ir, užmokėjus pa-
darytus iškaščius, pavesti ženklelių gaminimo darbą kitai
firmai Chicagoje.

7. Spaustuvės taksus už 1923 m. apmokėti be ati-
dėliojimo.

8. Sporto reikalai. Išmokėti buv. Sporto sekcijos ve-
dėjui atlyginimo ligi š. m. rugp. 1 d.

9. "Vyties" spausdinimas. Nutarta, kad spaustuvė už "Vyties" spausdinimą imtų tik aktuale kainą, t. y. be pelno.

10. Skelbimai. Kad ligi kito Centro Valdybos posėdžio raštininkas sudarytų skelbimų kainos lentelę.

11. Raštininko raportas. Pranas L. Savickas, Centro raštininkas, praneša, kad išsiuntinėjęs pranešimus visiems nariams, kurie yra užsilikę neužsimokėję į pašalpos skyrių ir kad jau gavęs pusėtinai atsakymų ir mokesčių. Be to, dabar tikrinąs narių antrašus ir įvesias tinkamesnę mokesčių ir antrašams tvarkyti sistemą.

Taip pat raštininkas pranešė, kad buvęs spaustuvės vedėjas p. V. Rūkštalis perdavė visas knygas naujai palkviestai spaustuvės vedėjai p-lei S. Navickaitėi, bet, atsiškaitydamas iš pinigų, be Centro sutikimo pasilaikė sau \$50.00 už paskolą, kurią jisai buvo davęs L. Vyčių spaustuvės reikalams.

Posėdis baigtas 11 val. vakaro.

Mikas Bagdonas, pirmininkas,

Pranas L. Savickas, raštininkas.

: SPORTAS :

SPORTS FOR GIRLS

Sports are an essential part of the life of a modern young girl of America. They help to keep a cool, clear mind and bring health and pleasure. The "Clinging Type" of the 18th century, who would faint and go in hysterics at the least excitement—is gone, and in her place stands the upright, bright-eyed, athletic girl of to-day.

In America the business girl of to-day sits in the office from 7 to 9 hours daily, or the school-girl studies in close schoolrooms. Nervous breakdowns are common among girls who are without sufficient exercise. Many, it is true, have not the opportunity to indulge in various sports. Here is where the K of L girls should profit by the convenience offered through the K of L organization.

Rosy cheeks and bright eyes are a birthright of the Lithuanian girls from their great grandmothers who, it is true, didn't win fame playing tennis, volley-ball, etc., but took their exercise working in flowery fields of Lithuania, breathing fresh air, eating substantial meals. That helped very much to build bodies robust and fine.

K of L girls, organize athletic clubs! You have the support of the whole organization. Get all the girls you can possibly find to join! Games of skill are not expected from beginners, so do not be discouraged if you have a bad beginning.

If you have difficulty in arranging games with adjoining lodges, write to the Central managers, who will try their best to help you.

Adelė Liutkiūtė,

Mergaičių Sporto Organizatorė.

CHICAGO K OF BASEBALL LEAGUE STANDING AFTER AUGUST 23.

	W	L	Pct.
NORTH SIDE	12	2	.857
PROVIDENCE	11	3	.785
CICERO	11	3	.785

WEST SIDE	10	4	.714
MARQUETTE	6	8	.429
PULLMAN	4	10	.285
BRIDGEPORT	1	13	.071
TOWN OF LAKE	1	13	.071

* * *

August 16 Results:

North Side, 5; Cicero, 3.
Providence, 20; West Pullman, 3.
West Side, 9; Bridgeport, 0.

* * *

August 23 Results:

Cicero, 9; North Side, 4.
Providence, 9; Pullman, 0.

* * *

West Side—5; Marquette—3.

Ši antrą kartą mūsų naujiems tymams susirėmus, sporto mylėtojams teko pamatyti smarkus žaidimas. Abu tymai kovoja, kad pasilikti pirmoje divizijoje, bet, kaip matyti, West Side, kol kas gavę viršų, gana stipriai laikosi. Vinskūnas, 24 kuopos metikas, sulaikė Marquette be išbėgimo iki 9 permainingai, kurioje 112 kuopa ką tik nepasivijo 24 kp., gaudami 3 išbėgimus.

MARQUETTE	AB	R	H	E
Stogis, lf	4	0	0	0
A. Krivickas, cf	4	0	1	0
Šimkus, rf	2	0	1	0
Strakalaitis, c 2b	4	1	1	0
Jankauskas, p ss	4	1	1	1
Puniškis, 1b	3	1	0	1
B. Krivickas, ss p	4	0	3	1
J. Krivickas, 3b	4	0	0	0
R. Yurkus, c	2	0	0	0
C. Yurkus, rf	1	0	0	0
Gailis, 2b	1	0	0	0

33 3 7 3

WEST SIDE	AB	R	H	E
Norvich, c	3	0	1	0
Daciolas, 2b	5	0	0	0
Tarulis, 1b	2	0	0	0
Zauris, 3b	4	1	1	0
Kalašinskas, ss	5	0	0	1
Vinskūnas, p	4	0	0	0
Laucius, cf	4	1	2	0
Gataveckas, lf	3	0	0	0
Urban, rf	5	1	1	0
Sigaraitis, lf	2	2	1	0

37 5 6 1

WEST SIDE	0	0	0	0	2	0	0	2	1—5
MARQUETTE	0	0	0	0	0	0	0	0	3—3

2-base kirčiai: Urban, Zauris. 3-base kirčiai: B. Krivickas. Strike outs: Jankauskas, 7; B. Krivickas, 2; Vinskūnas, 7. Base on balls: Jankauskas, 6; B. Krivickas, 2; Vinskūnas, 2.

* * *
North Side—10; Providence—5.

North Side ir antrą kartą laimėjo nuo Providence. Marcinkevičius pradėjo mesti penktai kuopai, bet pirmoje permainingoje, kada 4 kuopa gavo vieną išbėgimą ir buvo pilni beisai, kapitonas Andruškevičius pakeitė Marcinkevičių ir pastatė Daugirdą, kuris labai gražiai pasirodė, duodamas Providence tik 7 kirčius ir 4 išbėgimus.

Stanevičia ir Kaminskas suteikė daug pagalbos savo kirtimu. Stanevičius iš 5 mėginimų gavo 5 kirčius ir padarė 4 išbėgimus. Kaminskas iš 5 mėginimų gavo 4 kirčius, iš kurių du buvo 3-base ir vienas 2-base kirčiai.

Providence taip pat gražiai žaidė, padarydami tik vieną klaidą, bet nedaug ką galėjo atsilaikyti prieš Daugirdo metimą.

F. Laurynaitis, kuris iki šiolei kiekviename žaidime gavo po kelis kirčius, šį kartą negavo nė vieno.

NORTH SIDE	AB	R	H	E
Pranauskas, cf	4	1	1	0
Andruškevičius, ss	5	1	2	1
Drazdauskas, lf	5	0	2	0
Kalainis, 3b	5	2	3	0
J. Beržinskas, c	5	1	1	1
Dovigiala, 2b	5	1	0	0
Stanevičia, rf	5	4	5	0
Kaminskas, 1b	5	0	4	0
Marcinkevičius, p	0	0	0	0
Daugirda, p	5	0	1	1

44 10 19 3

PROVIDENCE	AB	R	H	E
A. Laurynaitis, 1b	4	3	2	0
Martinonis, rf	3	0	2	0
Kondokas, c	4	0	1	0
F. Laurynaitis, p	5	0	0	0
Zeringas, lf	4	1	1	0
Šurna, cf	3	0	2	0
Butner, ss	3	1	0	0
Smitas, 3b	4	0	0	0
Beveršis, 2b	4	0	0	1

35 5 8 1

NORTH SIDE	0	2	0	0	0	2	2	1	3—10
PROVIDENCE	1	1	1	0	0	0	1	1	0—5

2-base kirčiai: Andruškevičius, Drazdauskas, Beržinskas, Kaminskas, Šurna, Zeringas. 3-base kirčiai: Kaminskas (2). Strike outs: Daugirda, 3; F. Laurynaitis, 8. Base on balls: Marcinkevičius, 2; F. Laurynaitis, 2.

* * *
Cicero—14; Marquette—8.

Marquette pralaimėjo savo paskutinį šio sezono žaidimą 14 kuopai. Nors 112 kp. ir gavo 15 kirčių, bet neįstengė padaryti daugiau kaip 8 išbėgimus. B. Krivickas ir Kiškūnas pasirodė gana smarkūs kirtikai.

CICERO	AB	R	H	E
Greben, ss	5	2	3	1
Mazintas, 2b	4	1	1	0
Žukauskas, 2b	1	0	0	0
P. Kupernavičius, lf	4	3	2	0
B. Janosky, 1b p	5	0	3	0
S. Kupernavičius, p 1b	5	1	3	0
W. Janosky, cf	4	2	2	0
Gresiauskas, c	5	1	2	0

Kiškūnas, 3b	5	3	4	0
Gražulis, c	1	0	1	0
Petrauskas, rf	2	0	0	0
	44	14	21	1

MARQUETTE	AB	R	H	E
A. Krivickas, cf	5	1	3	1
Stogis, lf	4	0	1	0
Šimkus, 2b	5	0	2	1
Strakalaitis, c	5	0	1	0
Jankauskas, 3b	5	0	0	0
Puniškis, 1b	5	1	1	1
J. Krivickas, ss	3	2	2	1
C. Yurkus, rf	4	2	2	0
B. Krivickas, p	4	2	3	0

40 8 15 4

MARQUETTE	0	0	0	3	0	3	0	2	0—8
CICERO	4	3	0	0	2	0	1	4	x—14

2-base kirčiai: Greben (2), B. Janosky, W. Janosky (2), A. Krivickas, B. Krivickas, J. Krivickas. 3-base kirčiai: Mazintas, B. Krivickas, J. Krivickas. Strike outs: S. Kupernavičius, 11; B. Janosky, 2; B. Krivickas, 7. Base on balls: S. Kupernavičius, 2; B. Krivickas, 3.

* * *
Waukegan, Ill.

Waukegan 47 kuopa ir vėl laimėjo, šį kartą sausai suplieddami Racine tymą. "Polly" Kuzmickas labai gerai metė svaidinį, duodamas savo priešams tik 5 kirčius. Iki 6 permainingos Racine nė vienas svaidininkas negavo progos pasiekti pirmą beisą. Kuzmickas taip pat turėjo be galo laimingą dieną, gaudamas 5 kirčius iš 5 mėginimų.

WAUKEGAN	AB	R	H	E
Dack, ss	5	0	1	0
Kairis, 2b	2	0	1	0
J. Kabarec, 3b	5	1	1	0
Yunčius, cf	5	0	1	0
Rules, 1b	3	2	1	1
Docis, c	5	1	3	0
Kuzmickas, p	5	1	5	0
S. Kabarec, rf	4	1	0	0
Conrad, lf	4	0	2	0

38 6 15 1

RACINE	AB	R	H	E
Kruty, cf	4	0	1	0
Wittke, ss	4	0	0	1
French, rf	4	0	1	0
Krenzke, 2b	3	0	0	0
Kidder, c	3	0	0	0
Verhagge, lf	3	0	1	0
Brill, 1b	3	0	2	0
Supko, 3b	3	0	0	1
Prigh, p	2	0	0	1
Holferson, p	1	0	0	0

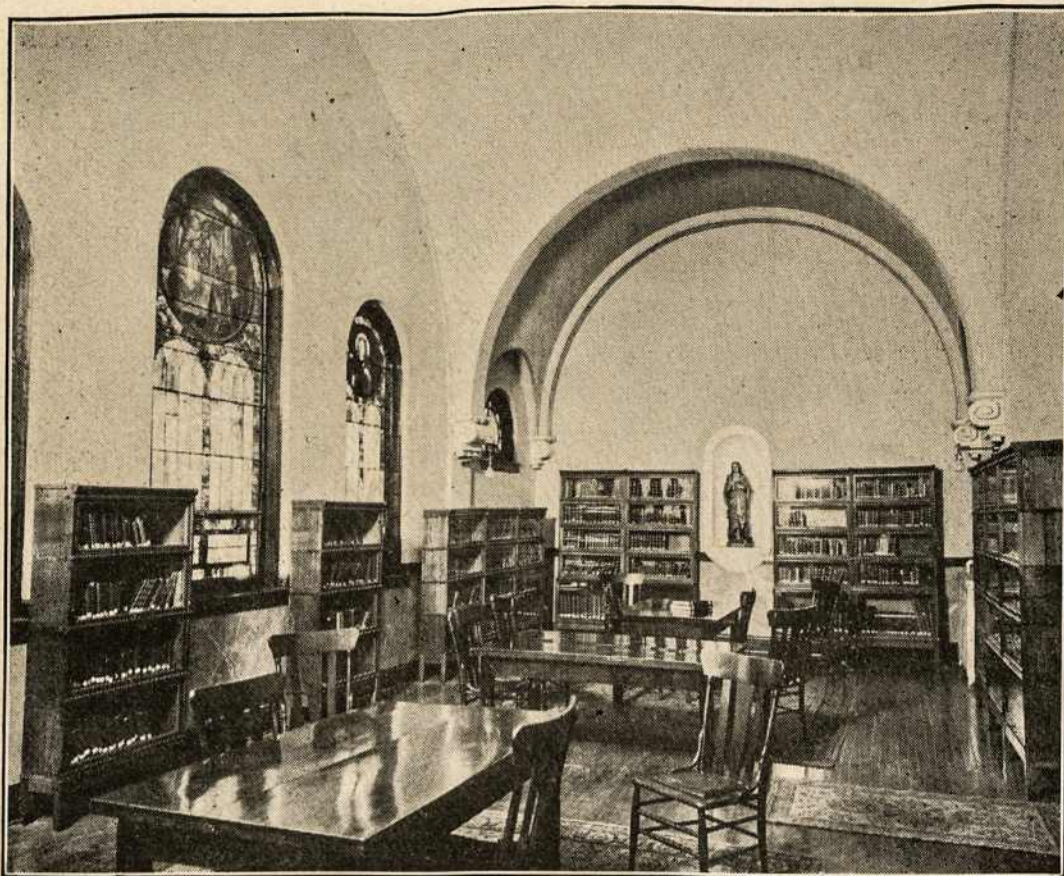
30 0 5 3

2-base kirčiai: Conrad, Britt, Verhagge, Kuzmickas. Strike outs: Kuzmickas, 12; Prigh, 4. Base on balls: Prigh, 6.

* * *

Antras Waukegan tymas dar vis nesulaikomas. Jau net nenori save vadinti antru tymu. Ateinantį sezoną ketina įstoti į Chicagos Vyčių Apskričio Lygą.

WAUKEGAN	5	0	2	0	1	0	0	0	0—8
ROTARY JR.	0	0	0	0	0	0	0	0	0—0
GURNEE	4	1	2	0	0	0	4	0	0—11
WAUKEGAN	1	3	2	0	0	0	0	4	2—12

ŠV. KAZIMIERO SESERŲ VIENUOLYNO AKADEMIJOS SKAITYKLA

Bridgeport pralaimėjo du žaidimu.

Rugp. 8 d. 16 kuopa pralaimėjo West Side 10 prieš
4. Gramontas gražiai pasirodė, išstraikuodamas 15 West Side svaidininkų.

Rugp. 9 d. Providence supliekė Bridgeportą 20 prieš
3. Kabelis išmušė savo pirmą "home run."

WEST SIDE	AB	R	H	E
Norvich, lf	4	2	1	0
Gedrainis, 3b	4	0	2	0
Tarulis, 1b	2	0	0	1
Kalašinskas, ss	4	0	3	0
Vinskūnas, p	3	0	0	1
Sigaraitis, c	3	2	1	0
Vabrin, 2b	3	3	2	1
Gataveckas, cf	4	1	2	0
Kaminskas, rf	3	2	1	0

30 10 12 2

BRIDGEPORT	AB	R	H	E
Gružinskas, 1b	3	0	0	0
Skarnulis, ss	3	0	1	0
W. Yamont, lf	1	0	1	2
Gramontas, p	2	1	0	0
Kabelis, 2b	3	1	2	3
Smogurs, c 3b	2	0	0	1
J. Yamontas, 3b c	3	0	1	1
Tenzgalskis, rf	1	1	0	1
Jocius, cf	3	1	1	1

21 4 6 9

WEST SIDE	0	4	0	2	1	1	2-10
BRIDGEPORT	0	0	0	0	0	0	4-4

2-base kirčiai: Gedrainis. 3-base kirčiai: Kaminskas.
Strike outs: Vinskūnas, 10; Gramontas, 15. Base on balls: Vinskūnas, 6; Gramontas, 3.

* * *

PROVIDENCE	AB	R	H	E
Zaringas, lf	6	3	3	1
Martinonis, cf	4	4	2	0
Kondokas, 2b	4	3	3	0
F. Laurynaitis, 1b	4	2	2	1
Vainauskas, rf	3	2	2	0
Smitas, 3b	5	1	1	0
Butner, ss c	5	0	0	2
Šurna, p	5	3	3	0
Beveršis, c ss	5	2	2	0

41 20 16 4

BRIDGEPORT	AB	R	H	E
Skarnulis, ss	3	1	1	1
Šlažas, 3b lf	3	0	2	1
Jocius, 3b	3	0	1	0
Gramontas, lf 3b p	4	1	2	0
Gružinskas, 1b	4	0	0	3
Kabelis, cf	4	1	1	0
W. Yamontas, 2b	3	0	0	1
J. Yamontas, c	3	0	0	1
Tenzigalskis, rf	2	0	0	0

30 3 7 7

PROVIDENCE ...0 0 5 4 1 0 7 0 3—20
BRIDGEPORT ...0 0 1 0 0 0 0 2—3

2-base kirčiai: Martinonis, F. Laurynaitis, Beveršis. Home Run: Kabelis. Strike outs: Šurna, 10; Jocius, 7; Gramontas, 3. Base on balls: Šurna, 5; Jocius, 5; Gramontas, 2.

* * *
GARY, INDIANA.

Praeitą meta mūsų vyčiai buvo suorganizavę svaidininkų ratelį. Žaidė kelis kartus, juodžius sumušė—ir ratelis iširo. Siemet A. Skrubulis, A. Rukas ir J. Zdankus ėmėsi darbo iš širdies, ir jau vėl turime stiprų ratelį. Metiku yra A. Rukas, žaidęs prie gerų svetimtaučių ratelių. Gaudytojas yra Pr. Čirvinskas, irgi gabus žaidėjas. Rukas ir Čirvinskas abu gerai sutaria, todėl visi vyčiai džiaugiasi, kad turi gerą "battery."

Tas ratelis turi du įžymiu atletu: J. Zdankų, kuris buvo guard all-state football tyme 1922 m., kada lankė Froebel high school, ir dabar lankantį tą mokyklą A. Skrubulį, kuris yra tos mokyklos football tymo kapitonas ir Northern Indiana star guard. Juodu abu yra geri lietuviai patriotai ir aukština lietuvių vardą. Šis ratelis dabar nori užsidirbti gana pinigų, kad įsitaisius uniformas ir įstojus į L. Vyčių Chicagos Apskričio Lygą. Ateinantį pavasarį Lygos čempionai turės gerus konkurentus.

Rugp. 16 d. šv. Kazimiero parapijos kieme šis atletų ratelis turėjo savo pikniką, kuris gan gerai pavyko. Pelnas skiriamas uniformų įsisteigimui.

Rugp. 8 d. "The Gary Post Tribune" įdėjo nemažą rašinėlį apie šį vyčių atletų ratelį. To ratelio korespondentai yra: J. Kaminskas, A. Skrubulis ir J. Zdankus. Lietuvių vardas dar niekad neskambėjo čia, kaip kad dabar pradės skambėti tarp svetimtaučių. Vyčiams atletams už tai garbė. Old Timeris.

* * *
SPRINGFIELD, ILL.

K of L Win From Illinois Bells, 11—1.

Knights of Lithuania swamped Illinois Bell Telephone players 11 to 1, last evening in a senior municipal league game. When the phone men attempted to hit Lee's pitching they found most of the lines disconnected and could gather but three bingles. The Knights centered their attack in the third inning when seven runs were pushed over. The game was played at Lincoln park. The score:

K OF L	AB	R	H	E
Alame, c	3	1	1	0
Huelett, 3b	4	1	1	1
Antonucci, cf	3	2	2	0
*Ciotti, lf	3	1	1	0
Lukitis, rf	2	2	1	0
J. Grigiski, ss	3	1	2	0
D. Grigiski, 2b	3	1	1	0
Vespa, 1b	3	1	1	0
Lee, p	3	1	1	0
	27	11	11	1

*Ran for Lukitis in first.

ILL. BELL TEL.	AB	R	H	E
Rollman, lf	2	0	0	0
Wirth, ss	2	0	0	1
Gillespie, 3b p	2	0	0	0
Rafferty, p 2b	2	0	0	1
Crain, 1b	2	0	1	0
Knapp, 3b	2	0	0	0
Campbell, c cf	2	0	0	1
Robson, rf	2	1	1	0
Robertson, cf c	2	0	1	0
	18	1	3	3

K of L .....3 0 7 0 1—11
Illinois Bell Telephone.....0 0 1 0 0—1

2-base hits: J. Grigiski, Huelett. 3-base hits: J. Grigiski, Antonucci, Vespa. Stolen bases: Antonucci. Double plays: Lee to J. Grigiski to Vespa. Base on balls—Rafferty, 2. Struck out: By Rafferty, 1; Gillespie, 1; Lee, 5. Hits: Off Rafferty, 7 in 2 innings; off Gillespie, 4 in 3 innings. Wild pitch: Rafferty. Passed balls: Campbell, 3. Winning pitcher: Lee. Losing pitcher: Rafferty.

* * *
K of L capture 11-2 battle from Virginia.

Knights of Lithuania, Springfield, slammed the Virginia Merchants for an 11-2 lacing. Five runs in the fifth and three in the third sewed up the pastime.

K of L	AB	R	H	E
Alane, rf	5	0	0	0
D. Grigiski, ss	3	1	1	0
Antonucci, cf	5	1	2	0
J. Grigiski, p	5	1	1	1
Lukitis, c	5	1	1	0
T. Grigiski, 2b	5	2	3	0
Ciotti, lf	4	3	2	0
Lee, 3b	5	1	4	0
Vespa, 1b	5	1	2	0

42 11 16 1

VIRGINIA	AB	R	H	E
Greenwood, 1b	5	0	0	1
U. Rogers, ss	4	0	0	1
Hager, 3b p	3	0	1	0
Emery, cf	4	0	0	0
Butcher, rf	4	0	0	0
Reed, lf 3b	4	1	2	1
Biggs, c	1	1	1	1
Wallace, 2b	4	0	0	0
H. Rogers, p	2	0	0	1
Hager, lf	1	0	0	0

32 2 4 5

K OF L .....1 1 3 0 5 1 0 0 0—11
VIRGINIA .....0 0 0 0 0 0 2 0 0—2

2-base hits: T. Grigiski, Vespa. 3-base hit: Ciotti. Stolen bases: Antonucci, 2; Ciotti. Bases on balls: Off Grigiski, 2; Rogers, 2. Struck out: By J. Grigiski, 12; Rogers, 5; Hager, 4. Hits: Off Grigiski, 4 in 9 innings; off Rogers, 14 in 6; off Hager, 2 in 3. Hit by pitcher: By Rogers (D. Grigiski); by Grigiski (Biggs and Rogers). Winning pitcher: Grigiski. Losing pitcher: Hager. Umpire: Harvey. Time: two hours.

* * *
Forty-two runs in seven innings is record of juniors.

Here's a score for the Senators to look over:

K of L Juniors, 42. Rinky Dinks, 0. Time of game, 3 hours. And only seven innings were played. Lincoln park diamond was the scene of the "encounter." The smallest number of runs made by any member of the winning team was 3 and the largest number 7. The opposition only got 4 hits.

It was a tired and hungry nine that went home to eat.

Žmogus, praradęs savęs gerbimą, praranda kartu ir geresnės ateities viltį.

Gražu ir linksma, jeigu tėvai su vaikais, o vaikai su tėvais gerai sugyvena.

Teatras yra galingiausias įrankis žmonės auklėti; jis yra kartu šventykla, mokykla ir tribūna.

Norint suprasti gamtos grožį, pakanka atviro žvilgsnio ir jautrios sielos. K. Detlefas.

Kas Girdėti

LIETUVOJE.

Lietuvos Konstitucijos šventė. Rugpiūčio 1 d. sukako treji metai, kai Steigiamasis Seimas nustatė ir priėmė Lietuvos demokratinės respublikos nuostatus arba Konstituciją. Ši šventė Kaune buvo švenčiama labai iškilingai.

Statys Seimui rūmus. Atstatymo inspekcija ruošia planą naujiems Seimo rūmams statyti. Rūmams vieta numatoma Vytauto kalne. Aplink rūmus bus įtaisytas parkas, o aplink visą rajoną bus uždrausta privačius namus statyti.

Šventosios uosto statyba eina gan sparčiai. Tik ištikęs kurį laiką lietingas oras kliudė statybos darbams. Jeigu oras nekludys, tai iki rudens tikimasi baigti uosto statybos darbus.

Steigiama observatorija. Amerikietis astronomas kun. A. Petraitis pirkė pilies griuvėsius ir žemės sklypą Nemuno krante Raseinių apskr. Pilį žada atremontuoti ir restauruoti pagal jos pirmąjį stilių ir joje įrengti observatoriją. Į čia jis pargabens astronomiškų įrankius ir knygną; to viso turto kaina praneša 300,000 litų. Observatorija tarnaus Lietuvos švietimo reikalams. Visuomenei bus atdara vieną dieną savaitėje.

Lietuvos Universitetas gavo kvietimą dalyvauti Leningrado mokslo akademijos 200 metų sukaktuvių iškilmėse, kurios truks nuo rugsėjo 1 iki 15 d. Universitetas į sakyta iškilmes deleguoja medicinos fakulteto prof. J. Bagdoną, technikos fakulteto prof. Šimkų ir teisių fakulteto docentą V. Stankevičių.

Ruošiami auksiniai pinigai. Ministerių kabinetas liepos 15 d. priėmė teismų sutvarkymo įstatymą, nustatė statomam Šventosios žiotyse žvejų uostui vardą—Šventosios uostas ir išrinko auksinėms monetoms po 50 litų pavyzdžius. Pinigų modelius paruošti pavesta dailininkui Zikarui.

Amerikos abstinencijos veikėjas Kaune. Liepos 26 d. Kaune, Karo muziejų, laikė prakalbą garsus Amerikoje abstinencijos veikėjas William Johnson. P. Johnson apvažiavo daug valstybių, laikydamas paskaitas apie alkoholį.

Mirė A. Vireliūnas. Š. m. liepos 23 d. Palangoje mirė žymus lietuvių kalbos mokovas ir kraštotyros stambus darbuotojas Antanas Vireliūnas. Velionies kūnas palaidotas Palangos kapinėse.

Ruošia spaudai K. Petrausko monografiją. "Ryto" b-vė Klaipėdoje ruošia spaudai Kipro Petrausko monografiją. Leidinys taikomas užsitarnavusio artisto 20 metų scenos darbo sukaktuvėms paminėti.

Lietuvos Lenkijos R. K. derybos pasibaigė. Liepos 29 d. pasibaigė derybos tarp Lietuvos ir Lenkijos Raudonojo Kryžiaus atstovų. Sutarta, kad Lenkai gražins Lietuvai 25 kalinius, o Lietuva Lenkijai 13.

Gintaro ieškojimas. Lietuvos Universiteto geologinė komisija išvyko į Palangos apylinkes tyrinėti tenykščius durpynus. Yra žinių, kad po tų durpynų sluoksniu randasi gintaro sluoksnių ir dar prieš 25 metus grafo Tiškevičiaus iniciatyva buvo pradėta daryti tyrinėjimai. Nors ligi šiol gintaro nerasta, tačiau komisija savo darbus tęs toliau.

Aviacijos šventė. Rugpiūčio 1 ir 2 dienomis Kaune įvyko Lietuvos aviacijos šventė. Į ją atvyko ir Latvijos aviacijos atstovai. Pirmą dieną šventėje dalyvavo vyriausybės atstovai, visuomenės bei kultūros darbuotojai ir laikraštininkai. Daugeliui norinčių teko ir paskraidyti, o kitiems teko malonumas pamatyti mūsų lakūnų vikrumą ore.

Antrąją dieną aerodromas buvo atviras platesnei visuomenei. Taip pat kaip ir pirmą dieną daug svečių skraidė orlaiviais. Tik vienas įvykis buvo benuslėgiąs svečių ūpą. Pakilus aeroplanu vienai panelei, ūmai motoras trūko ir jo dalis su propeleriu nukrito. Ačiū lakūno sumanumui ir drąsai, aeroplanas iš lėto pradėjo leistis, bet užkliuvęs už medžio šakų nugriuvo. Lėkusieji aeroplanu—lakūnas ir viešnia išliko visai sveiki. To nepaisydami svečiai, ypač padrasinti besivartančių ore kitų aeroplanų, skraidė iki pat vakaro. Bendrai, šių metų aviacijos šventė praėjo labai gyvai ir linksmai.

ALYTUS (spec. koresp.) Jaunimo veikimas. Dabar Alytaus apskrityje sujudo jaunimas organizuotis, nes š. m. rugp. 28, 29 ir 30 dd. rengiama Dzūkų Jaunimo Kongresas. Patį kongresą rengia pavasarininkai. Jis bus labai įdomus, nes viena, kad Alytuje toks atsitikimas yra pirmas, o antra, kongreso programą žada pastatyti dar įvairesnę negu kad Panevėžio kongrese. Vyriausio Kongreso Komiteto primininku yra Valst. Teatro Direkcijos pirmininkas p. L. Gira. Žinoma, kiltant tokiam jaunimo bruzdėjimui, visoki laisvokai—"jaunimiečiai" su savo pakalikais "aušrininkais"—stengiasi kiek galėdami šį darbą trukdyti, dažnai vartodami net pačias šlykščiausias priemones, kaip šmeižta. Dabartiniu metu Alytaus aps. yra 21 pavasarininkų kuopa su 1,500 narių. Daugiausiai prie jaunimo organizavimo ir švietimo prisideda moksleiviai-ateitininkai, kurių Alytaus gimnazijoje yra apie 250. Po keletos metų galima tikėtis, jog buvusi iki šio laiko tamsi Dzūkija paliks apšviesta daugiausia dėka savo brolių ateitininkų.

Gimnazija. Dzūkija susilaukė net dviejų gimnazijų: Alytuje ir Lazdijuose. Į Lazdijus atsikėlė iš Seinų, o Alytuje buvo įkurta gyventojams reikalaujant. Alytaus gimnazijos direktorium yra kun. J. Jakštys. Mokinių yra apie 400. Pereitais metais išleido 24 liaudies mokytojus; šiemet tikimasi tiek pat. A. Išganaitis.

OKUPUOTOJE LIETUVOJE.

Vyskupas Matulevičius apleido Vilnių. J. E. Dr. Jurgis Matulevičius įteikė atsistatydinimo raštą Šventajam Tėvui. Jo prašymas priimtas ir jis paliuosotas iš užimamos ligšiol Vilniaus vyskupo vietos. Šventasis Tėvas leido jam apsigyventi Romoje.

Persekioja teisių gynėjus. Gudų katalikų kunigui Hodlevskui įteiktas kaltinamasis aktas, kuriuo jis šaukiamas tieson už nepatikusį lenkams atkaklų gudų teisių gynimą bažnyčioje. Hodlevskį gins keli Vilniaus advokatai.

Sauzudybės didėja. Oficialėmis okupantų statistikos žiniomis, Vilniuje sauzudysčių skaičius kas mėnuo didėja. Tik birželio mėnesy užregistruota 75 sauzudysčių atsitikimai. Iš jų 40 įvyko dėl nepakeliamai sunkios materinės padėties.

KITUR.

Tarpusavis prancūzų—lenkų bendradarbiavimas. Varšuvoje suimta keli prancūzai, vogę brangenybės iš vieno laikrodžių sandėlio, ir tuo pačiu laiku suimta Paryžių lenkų banditų gauja iš 12 žmonių, kurie trumpu laiku

padarė 112 piktadarysčių ir "patikrino" daugeliui prancūzų kišenių.

Jusupovo lobis. Nesenai Leningrade bolševikai turuolio Jusupovo namuose rado didelį brangiųjų akmenų ir aukso lobį. Turtai turi vertybės 5 milijonų aukso rublių.

Raudonas studentas. Laikraščiai praneša, kad iš norinčių įstoti į Tarybų Rusijos Universitetą tereikalaujama, kad jis mokėtų skaityti ir rašyti. Mokėtų sudėt, atimt, išdayti ir padauginti. Pageidaujama, bet ne obligatoriškai, kad studentas turėtų supratimą apie fizinę geografiją. Reikalingas be to pilnas supratimas ir orientavimas visuose politikos klausimuose. Aspirantui reikia iš atminties žinoti... komunistų taktiką po spalio revoliucijos. Bet svarbiausia tai, kad įstojant būtų buvęs mažiausia 3 metus nariu komunistų partijoje.

Kaip Lenkijoje tėvynės meilė skiepijama. Laikraščiai praneša, kad neseniai lenkų teismas nuteisė kalėjimui keliolika lenkų karininkų už žvėrišką su kareiviais elgimosi. Teisme karininkai teisinosi, kad kareiviai, kuriuos jie nežmoniškai mušė, buvę nelenkai ir kad tuom jie norėję tėvynės meilę įskiepyti.

Latvių baimė del Vilniaus vadavimo. Iškelus mūsų spaudoj Vilniaus vadavimo būtinumą, visa latvių spauda gan naiviškai šaukia neva nesuprasdama, kodel lietuviai taip biją lenkų ir užuot ieškoję draugingumo vokiečiuose, atsimintų latvius, kaip "brolišką" tautą, ir artintųsi su kitomis Pabaltės valstybėmis (suprask ir su Lenkais). Šito latvių spaudos aliarmo priežastis ta, kad lietuviai vaduodami Vilnių, nepamirš ir kitų savo žemių, kurios lygiai tokiu pat smurto keliu pagrobtos.

Emigrantai nesnaudžia. Greitu laiku Paryžiuj bus sušauktas visų emigrantų organizacijų, visų pažiūrų ir versų kongresas. Organizatorium yra buv. Rusijos ministr. pirmininkas Trepovas. Kongreso tikslas esąs išdirbti planą "bolševikijos" išnaikinimui.

Karai—be dujų. Tarptautinė ginklų konferencija Genevoj vienbalsiai nutarė užginti vartoti karuose nuodingas dujas ir mirtingus bacilus (mikrobus). Jeigu valstybės išpildys šį nutarimą, tai žmonija šioje srity bus apginta nuo didelių nelaimių.

Ir "rojų"—nerojiškai. Sulig oficialių žinių, Tarybų Rusijoj esą 900,000 bedarbių. Paramą tegauna tik 37 nuošimčiai. Vienoj Maskvoj esą virš 132,900 žmonių be darbo.

Nedarbas Anglijoj. Anglų laikraščių žiniomis, bedarbių skaičius didėja ir įgauna tragingų formų. Šiuo metu bedarbių skaičius siekia 1 milijono 300 tūkstančių.

Kitatautiška Lenkų kariuomenė. Lenkų seime apsaugos komisijoj karo ministeris išsitarė, kad Lenkų kariuomenėje yra 51% kitataučių. "Jezus Marija!"—sušukęs komisijos pirmininkas—tož to ne polska armija (tai ne lenkų kariuomenė).

"Snukiavimasis" lenkų seime. Liepos 13 d., svirstant žemės reformos įstatymą, kilo smarkių ginčų tarp socialistų ir "vyzvolenie" partijų. Ilgainiui ginčijusieji pradėjo kumščiais galvas tvoti. Begindami savuosius, į muštynes išitraukė abiejų partijų atstovai. Salėj kilo pragariška bilesys, pargriuvusių kriokimas. Išikarščiavę atstovai vienas kitą kuldami kuo nagriebia, grąšino: "aš tau snukį suarsiu," "muziko šunie" ir t.t.

Kas Jaunimo Veikiama

SO. BOSTON, MASS. Padėka. Nesenai įvykęs So. Bostone L. Vyčių Seimas ir seiminės pramogų apsavainikavo pilnu pasisekimu.

So. bostoniečiams teko priimti apie 70 svečių—seimo delegatų, ką jie ir padarė nuoširdžiu vaišingumu.

Seimo ir seiminių pramogų rengimas, tiesa, buvo sukrautas ant pečių nedidelio būrelio—Seimo Rengimo Komisijos, bet Komisiją be pagalbos kitų darbuotojų ir palankiosios visuomenės paramos nebūtų įstengus to didžiulio darbo pageidaujama atlikti. Todėl, šiuo L. Vyčių 13-to Seimo Rengimo Komisija reiškia širdingiausią padėką visiems, kurie kokių nors būdu prisidėjo prie Vyčių Seimo ir seiminių pramogų pasekmingumo.

Padėka priklauso: visiems, kurie priėmė pas save delegatus(es) seimo laiku; automobilistams, kurie savo automobiliais seimo delegatus pavažinėjo; visiems biznieriams, dėjusiems savo skelbimus koncerto programuosna; dalyvavusiems programuose artistams; kalbėtojams; salės puošėjoms; pramogų darbininkams(ėms); laikraščiams: "Darbininkui," "Draugui," "Garsui," skelbusiems seimā bei jo pramogas ir, galop, visuomenei, kuri Vyčių seimines pramogas parėmė savo atsilankymu. Visiems įvardintiems ir neįvardintiems, bet prisidėjusiems prie šio darbo, reiškiamė nuoširdų ačiū!

L. Vyčių Seimo Rengimo Komisija:

V. T. Savickas, pirm.,
A. Savilioniuūtė, rašt.,
J. Babinskiuūtė, rašt.

ROCKFORD, ILL. Vyčių darbai ir rūpesčiai. Jau senai čia yra susitvėrusi L. Vyčių kuopa. Kurį laiką apmirus, dabar, ačiū Dievui, vėl gyvuoja. Narių yra apie

30, tik gaila, kad vaikinių mažai priklauso. Nors mūsų veikimo aplinkybės sunkokos, bet, kiek galėdami krukame. Pavasarį padarėme pasilinksminimą, kurio pusė pelno paskirta mūsų geram vargonininkui—uoliam veikėjui Tautos ir Bažnyčios dirvoj.

Vėliau, Lapinsko parke buvo surengtas piknikas, davęs daugiau \$100 pelno. \$100 paaukota parapijos skolai apmokėti. Buvo dar surengtas ir kitas piknikas, bet pelno gauta mažiau—apie \$80. Turime taip pat gražų Vyčių chorą, kuris vienok del tam tikrų priežasčių neburti progos bažnyčioje giedoti.

Vyčių dvasia kilni, pasiryžimai gražūs ir darbai naujingi, tik labai liūdna, kad mūsų darbų neįvertina tinkamai gerbiamieji mūsų vadai. Jei rastume jų nuoširdesnio pritarimo ir mažiau sutiktume kliūčių, daug sėkmingiau galėtume darbuotis Tautos ir Bažnyčios naudai.
Vytis.

LINDEN, N. J. L. Vyčių N. J. ir N. Y. apskrities piknikas, kursai įvyko šių metų rugp. 2 d. Progress Club parke, buvo visais atžvilgiais didžiai pasekmingas. Pikniko programos prasidėjo apie 5 val. vakare.

Visų pirma, L. Vyčių 113 kp. (Linden, N. J.) choras, vadovaujant Newarko vargonininkui A. Šlapeliui, sudainavo keletą dainelių. Nors choras dar jaunutis ir neįgausingas, vienok padarė gražaus įspūdžio į klausytojus. Neabejojame, kad ilgainiui šis choras daug ką nuveiks mūsų apskrities naudai.

Po dainų kalbėjo A. Stanišauskas, buvęs New Yorko, Philadelphia ir Nashua vargonininkas. Jis išgyrė Naujosios Anglijos jaunimą—vyčius, kurie esą savo darbštumu ir ištikimybe lietuvybei prilygsta Lietuvos pavasarininkams, ir ragino mūsų apskrities jaunimą sekti kilnų

Naujos Anglijos vyčių pavyzdį, o taip pat užmegsti su jais artimesnių ryšių.

Toliaus kalbėjo Columbia Universiteto stud. J. Tamošaitis. Savoje kalboje jis nurodė, kokią svarbią rolę vaidina šioje šalyje organizatyvis veikimas. Kadangi visų tautų jaunimas kruta ir dirba, todėl ir mūsų jaunuomenei netinka tinginiauti, bet reikia dėtis prie Vyčių organizacijos ir per ją stengtis įvykdinti savo tautinius ir tikiybinius idealus.

V. Šereika, buvęs "Darbininko" administratorius, iš Bostono prijuokino visus linksmo turinio prakalbėle. Jis kalbėjo apie mūsų senbernių likimą šioje šalyje. Esą čia augusios lietuvaivės nepaiso senbernių, jų nemyli ir nenori už jų tekėti. Reikėsia senberniams, kol dar ne vėlu, grįžti Lietuvon sau laimės ieškoti...

Pagalios, kalbų eilę užbaigė gerb. kun. J. Petraitis, Patersono klebonas ir šio vyčių apskrities apaštalas. Neveltui jį visas jaunimas myli ir laukia jo pasirodant. Jo kalba ypač buvo ugninga ir žavėjanti. Jis ragino jaunimą karščiau mylėti savo tautą ir jos kalbą, daugiau susidominti vyčių tikslais bei veikimu. Sulig jo, juk dar neesame vaikščiojanti grabai, kaip daug kas mano, bet gyvi kūnai, kurie yra pilni dvasinės jėgos ir prakilnių idealų. Vyčių organizacija—tai lietuvių jaunimo Amerikoje geriausias prietelius, kuris mūsų jaunimui pagalbės kilniuosius idealus realizuoti gyvenime. Pasibaigus kalbai, iš visur pasigirdo griausmingas "Hurrah for the Knights!"

Visas programos buvo apvainikuotas Šv. Petro ir Pauliaus parapijos (Elizabeth, N. J.) choro dainomis, kurių susirinkusieji klausėsi didžiu malonumu ir tikru pasigėrėjimu. Šiam gausingam chorui vadovavo vargonininkas A. Z. Visminas. Bravo Elizabetho choru, turinčiam tokį chorvedį! Mūsų apskritis akyviai seks Elizabethiečių visus žingsnius, nes žino, kad iš jų galima daug ko susilaukti.

Malonu, kad mūsų apylinkėje pradėjo smarkiai organizuotis bei tobūlintis chorai. Jų pagelba mes ne tik sulauksime daugiau įvairumo, bet ir tautinius jausmus atgaivinsime.

Prakalboms ir dainoms pasibaigus, jaunimas pradėjo tautiškus žaidimus. Išsmaginę visi judėjo, kaip marių vilnys. Senesnieji gi sėdėjo šalimais ir žiūrėjo į beždžiantį jaunimą, nuoširdžiai prijausdami visiems jų žygams.

Atsilankiusių šiame piknike buvo virš 600. Taigi buvo ko pažiūrėti. Kiek ten buvo gražių veidelių, žibančių akelių ir besišypsančių lūpelių... tik tie pasakys, kurie šiame piknike dalyvavo.

Vakarop apie 9 valandą jaunimas, linksmi šnekučiuodamas, traukė namų linkui.

Jau veik mėnesis praslino nuo to pikniko, o mūsų apylinkės jaunimas dar jo išpūdžiais tebegyvena...

Camera-Man.

WATERBURY, CONN. Šis bei tas iš L. Vyčių Conn. apskrities darbuotės. Buvo laikai, kada prie šio L. Vyčių apskrities priklausė net septynios kuopos: Bridgeporto, Ansonia, Waterbury, Hartfordo, New Britaino, New Haveno ir So. Manchesterio. Pastaraisiais laikais šie dalykai pakrypo blogesnėn pusėn, nes šiais metais prie apskrities paliko tik Waterbury 7-ta ir Hartfordo 6-ta kuopos. Tiesa, šios dvi kuopos yra vienos didžiausių Vyčių kuopų Amerikoje, bet vistiek būtų malonu matyti, kad ir mūsų kaimyninės kolonijos subruztų. Esą nusiskundžiama, kad toms kolonijoms trūksta vyčių vadų. Būtų pravartu, kad kas nors iš minimų kolonijų parašytų, kame glūdi tikroji buvusių vyčių apsnūdimo priežastis.

Š. m. gegužės mėn. įvykusiame L. Vyčių Conn. apskrities suvažiavime Waterbury į Apskrities Valdybą išrinkti: Jonas Kairis—pirm., Petras Iešmantas—vice-pirm., Vincas Urbonas—įzd. ir Konstancija Iešmančiūtė

—rašt. Apskrities dvasios vadai: gerb. kun. J. Ambotas ir gerb. kun. J. Valantiejus. Taip pat daug paramos mūsų apskričiai teikia gerb. kun. J. Bakšys ir gerb. kun. A. Vaškėlis. Neabejojame, kad su mūsų gerb. dvasios vadų pagelba pajėgsime išjudinti mūsų apskritį. Vyčiai, sukruksime!
Don Quixote.

WORCESTER, MASS. L. Vyčių 26 kp. darbuotė po L. V. seimo smarkiai pakilo. Kuopos narių skaičius žymiai padidėjo. Vyčiai turi Maironies parke savo gražų vasarnamį. Čia nariai gauna progos ne tik pasilsėti po dienos darbų, bet ir šiaipjau naudingai ir smagiai laiką praleisti.

Tenka patirti, kad netrukus Worcesterijoje atsiras nauja L. Vyčių kuopa. Ją manoma suorganizuoti prie naujai susitvėrusios lietuvių parapijos, kurios klebonu yra didis jaunimo prietelius gerb. kun. J. Čaplikas.

Rep.

MASPETH, L.I., N. Y. Vyčių auka moksleiviams. L. Vyčių 110 kp. visados mielu noru prisideda prie kiekvieno naudingo tautinio darbo. Taip š. m. rugpj. 7 d. šioji kuopa pridavė Didžiojo New Yorko Federacijos apskričiai 80 dol. moksleivių sušelpimui. Atsiminus, kad prie minimos vyčių kuopos priklauso išimtinai čia augusis jaunimas, galima suprasti, kokios didelės pagarbos užsitarnauja L. Vyčių 110 kp. ir jos vadai.

Rep.

HARRISON-KEARNY, N. J. Iškilminga vakarienė. Š. m. rugpjūčio 16 d. vietinės L. Vyčių kp. pastangomis Hantmuno (?) svetainėje buvo suruošta Vyčių Apskrities susivaziavimo svečiams pagerbti graži vakarienė. Svečių dalyvavo apie 80 asmenų. Puikiai išpuošta svetainė, gyvomis gėlėmis bei gardžiais valgiais padabinti stalai, linksmi jaunimo ir svečių veidai darė malonaus išpūdžio. Vakarą labai gyvai vedė vietinės Vyčių kp. pirmininkas, p. Velyvis. Kalbėjo Newarko vargonininkas p. A. Šlapelis, pp. Visminas ir M. Vancevičiūtė iš Elizabethporto, Kulikaitis iš Patersono, Tamošaitis iš New Yorko, Dimita iš Brooklyno ir Vaitkūnas. Trumpos, bet turiningos ir širdingos kalbos svečius ir pralinksmino ir daug naujų minčių suteikė. Toliau užgaudė muzika, suskambėjo malonios dainos, sudundėjo grindys nuo linksmų šokių bei žaidimų. Jaunieji linksminosi, o senesnieji, prisimindami jaunas dienas, tyliai širdy gėrėjosi.

Smagus, linksmas ir malonus buvo vakarėlis. Už tai dėkingi esame daug pasidarbavusiems jo rengėjams: A. Daunorai, O. Ašakuniūtei, J. Burokiūtei, J. Čaučiūniūtei, M. Aleknavičiūtei, M. Akelavičiūtei, J. Kuprusevičiui, P. Velyviui, A. Makaraskui, M. Kemėžai ir kitiems, daugiau ar mažiau prie vakarėlio rengimo prisidėjusiems. Turime taip pat nepamiršti ir visada remti mūsų gerą biznierių P. Karnilą, kuris vyčiams įvairiuose reikaluose maloniai patarnauja.

Kai kuriems daugiau pasidarbavus, o visiems kitiems širdingai pritarus, Vyčių Apskrities susivaziavimo pabaigtuvės buvo jaukios, išpūdingos ir sėkmingos. Už tai nuoširdžiai ačiū ir rengėjams ir svečiams.

R. St.

HOMESTEAD, PA. Pasmėnesinis susirinkimas. Š. m. liepos 13 d. L. Vyčių 11 kp. laikė psuėnesinį susirinkimą. Narių buvo neperdaugiausia.

Pranešta, kad nuo pikniko, surengto š. m. birželio 28 d., liko \$51.58 pelno.

Tennis ratelio vedėjai deda pastangų suorganizuoti didesnį ratelį.

Nutarta įsteigti dramos ratelis. Tam tikslui išrinkta senoji teatrų komisija. Rudeniop, psuėnesiniuose susirinkimuose manoma vaidinti komedijėles ir t.t. Tuomį gal bus galima pritraukti daugiau narių.

Delegato raportas atidėtas mėnesiniam susirinkimui.

Pagalios, buvo nutarta surengti kuopos naudai pikniką. Piknikas įvyks Seserų Pranciškėčių farmoje Castle Shannon, Pa. Tai yra labai patogi vieta piknikams.

Mėnesinis susirinkimas. Š. m. liepos 26 d. įvyko mėnesinis susirinkimas. Nutarta daryti išvažiavimą, "basket picnic," š. m. rugpjūčio 16 d. Išrinkta komisija, kuri pasirūpins surasti tam išvažiavimui vietą.

Taip pat nutarta aukoti \$25.00 auksu Šv. Petro ir Pauliaus parapijai, nes rugpjūčio mėnesį bus jos 25 metų gyvavimo sukaktuvės.

Stud. J. Bulevičius, delegatas į 13-tąjį L. Vyčių Seimą Boston, Mass., išdavė smulkų Seimo darbų bei nutarimų raportą.

Vakarienė. Š. m. rugp. 2 d. Šv. Petro ir Pauliaus parapija Homestead, Pa., surengė didelį Jubiliejinį bankietą paminėjimui parapijos 25 metų sukaktuvių. Surengti bankietą nemažai prisidėjo ir L. Vyčių 11 kp. Ypač daug pasidarbovo šie nariai: Ona Kajokiūtė, Rožė Aučiūtė ir Juozas Bulevičius.

Garbė ir padėka jiems už tai.

Koresp.

CICERO, ILL. Iškilmingos vestuvės. Pirm kelių savaitių Šv. Antano parapijos bažnyčioje gerb. kun. kleb. H. J. Vaičiūnas surišo moterystės ryšiu jauną porėlę: p. Aleksandrą J. Mickevičių ir p-lę Stefaniją Žilvitytę.

Vestuvių iškilmės prasiidėjo 9 val. rytą šv. Mišiomis, kurias laikė gerb. kun. kleb. H. J. Vaičiūnas, asistuojant gerb. kunigams A. Linkui ir Frederickui. Per šv. Mišias jaunavedžiai, jų tėveliai ir palydovai priėmė šv. Komuniją. Laikė šv. Mišių giedojo gerb. varg. A. Mondeika, A. Stulga ir N. Kulyš, per offertorium A. Stulga sugiedojo "Ave Maria." Po šv. Mišių gerb. kun. kleb. H. J. Vaičiūnas pasakė įspūdingą pamokslą, paminėdamas šią pavyzdinę jaunavedžių iškilmę ir jų gražią praeitį, ragindamas ir ilgainiui moterystėje pavyzdingai gyventi.

Jaunavedis A. J. Mickevičius priklauso prie L. Vyčių 14 kp. ir amerikonių organizacijos S. A. M. Jis yra gabus darbuotojas, o ypatingai pasižymėjęs scenoje, kaipo magikas. P-lė S. Žilvitytė iš mažų dienų priklauso prie daugelio katalikiškų organizacijų: L. Vyčių 14 kp., šv. Grigaliaus bažn. choro, Dievo Motinos Sopulingos draugijos ir kitų. Ji taip pasižymi muzikališkais gabumais: turi gražų soprano balsą ir skambina pianą. Buvus pavyzdinga mergaitė, ji susilaukė ir pavyzdingų vestuvių. Teko nugirsti, esą buvo pirmos tokios vestuvės Ciceroje.

Į vestuvių bankietą atsilankė daug giminių, draugų bei draugių, gerb. kleb. kun. H. J. Vaičiūnas, kun. A. Linkus ir kun. Fredrick. Gerb. kleb. įteikė jaunavedžiams gražias dovanėles. Taip pat apdovanojo jaunavedžius įvairiomis dovanomis draugijos ir pavieniai draugai.

Buvęs.

CLEVELAND, OHIO. Šis bei tas iš mūsų jaunimo darbuotės ir jo "nelaimių." Nežinia kas palietė L. Vyčių 25 kp.—ar kokia "epidemija," ar kas kitas, nes šiais metais jau kelios jaunųjų poros apsidėdė, o kiti dar tik žada tą daryti. Tarpe pastarųjų randasi ir L. Vyčių 25 kp. įžymiausių veikėjų, būtent—gerb. Jurgis Kuzas ir gerb. Elena Simonaitė, kuriuodu š. m. rugsėjo 7 d. taps surištu amžinuoju moterystės sakramentu šv. Jurgio parap. bažnyčioje.

Gerb. J. Kuzas yra vienas pirmutinių šios kuopos nariu, kuris per dešimties metų kuopos gyvavimo sukaktuves savo numylėtos kp. liko didžiai pagerbtas. Šis visų gerbiamas veikėjas ne tik daug darbuojasi vyčių tarpe, bet ir kitose draugijose, o ypatingai idėjinėse. Gerb. Jurgio pasidarbojimu kuopa yra pastačiusi daug įžymių scenos veikalų ir surengta daug piknikų, kurie visuomet kuopą finansiniai sustiprindavo.

Neatsimenu to sus-mo, kad gerb. J. Kuzas nebūtų jame dalyvavęs. Jis visuomet teikė geriausių ir naudingiausių įnešimų bei patarimų; jis ne tik daug pašventė kuopai savo darbo, bet ilgiausiai yra išbuvęs jos pirminkininku. Gi kuopos valdyboje nuolat eina šiokią ar kitokią pareigą. Be to, dabar gerb. J. Kuzas eina liet. Paskolos Banko direktoriaus pareigas ir kitokius įžymėnius visuomeninius darbus atlieka.

Vytė Elena Simonaitė, kuri nuo atvykimo į Clevelandą priklauso prie L. Vyčių 25 kp. (ji atvyko, berods, jau apie 4 m. iš Pa. valstijos). Taigi ši nepailstanti veikėja, nuo pat savo įsirašymo į L. V. 25 kp., darbuojasi iki šios dienos ir, mes neabejojame, kad ji ir ilgainiui taip pat su mumis darbuosis.

Gerb. E. Simonaitė vienerius metus sėkmingai ėjo kp. nut. antros rašt. pareigas. Ji yra viena pasižymėjusių vaidilų, ir tuo atžvilgiu yra užsitarnavusi didelės garbės nuo Clevelando lietuvių. Be to, ji dar yra įžymi choristė, gabi agitatorė prirašinėjime prie kuopos naujų narių ir viena įžymiausių Vyčių org. idealisčių.

L. Vyčių 25 kp. turi vilties, jog ši jauna porėlė seks pavyzdį gerb. Buknių, Venslovų, Janušaičių, Mačiuo, Kunigiškių ir daugelio panašių, kurie neužmiršta vyčių. Bravo, vyčiai ir vytės, kad jūs neiškote svetimų, bet iš savo tarpo susirandate gyvenimo draugus-es! Tas išsina Vyčių organizacijai į naudą.

Geriausios kloties jums, brangūs veikėjai, judvieju gyvenime!

Garbingas svečias. Š. m. rugp. 19 d. gerb. kun. A. Šmulkštys, Lietuvos Seimo atstovas, lankėsi Clevelande ir suteikė daug žinių apie Lietuvą, už ką clevelandiečiai yra labai jam dėkingi. Gerb. kun. V. Vilkutaitis padavė keletą klausimų, į kuriuos gerb. kalbėtojas mielai atsakinėjo. Susirinkusieji tuo buvo labai patenkinti. Po prakalbos gerb. kun. V. Vilkutaitis parodė Lietuvos paveikslų, kuriuos buvo atsivežęs gerb. svečias.

Tas pats.

HARRISON-KEARNY, N. J. Vyčių išvažiavimas. Nesenai Sinjae (?), N. J., L. Vyčių 90 kp. turėjo išvažiavimą. Vieta buvo parinkta labai puiki: graži upė, žaliuojančios lankos ir ošiantis miškas.

Turėta ir programos. Visų pirma dainavo vyrų kvartetą. Paskui užtraukė visas Vyčių choras. Dainuota "Ateis pavasaris" ir "Aš už marių žiemavojau." Bedainuojant, susirinko daug pašaliečių, kurie atydziai klausėsi ir gėrėjosi šiomis dainomis. Be to, buvo dar žaidimų ir plaukikų lenktynės. Šiose pastarose dalyvavo: J. Kuprusevičius, P. Vėlyvis, M. Kemėža, kaipo pirmi, ir K. Nakroša, J. Burokiūtė ir B. Lasčiūtė, kaipo antri numeriai. Laimėjo pirmieji.

Vienu žodžiu, šis išvažiavimas visais atžvilgiais buvo sėkmingas ir visiems dalyvavusėms paliko kuogeriausio įspūdžio.

R. St.

KNYGŲ PASAULIS

1. RINKTINĖS ANDERSENO PASAKOS SU PAVEIKSLAIS. Vertė J. Balčikonis. Antras leidimas. Švietimo Ministerijos knygų leidimo komisijos leidinys. Kaunas 1923 m. 409 pusl.

Jonas Andersen, žymus danų rašytojas, visoms kultūringoms Europos tautoms yra žinomas, kaip garsus pasakų rašytojas. Jo pasakos vaikus stebina turinio įvairumu, o augusieji stebisi giliomis ir prakilniomis pasakose paslėptomis mintimis. Andersenio pasakos yra vienos pavyzdingiausių auklėjimo srityje. Tą visą nujausdamas, garsus mūsų kalbininkas bei vertėjas J. Balčikonis ir išvertė kai kurias gražiausias Andersenio pasakas lietuvių kalbon. Andersenio pasakos, matyt, lietuviams patiko, nes jos buvo greitai išpirktos; dabar išėjo jau antruoju leidimu, papuoštu daugeliu iliustracijų. Del savo turinio indomumo ir del vertimo kalbos gražumo šios Andersenio verstinės pasakos yra visiems rekomenduotinos.

K. Kalnėnas.

Kas Klausia-Tas Neklysta

(QUESTION BOX)

Question 1. Why was my question not answered?

Answer. It may not have been of general interest. It may have been about strictly personal matters. Or, perhaps, you did not give your name and address. Questions without names and addresses go into the waste-paper basket.

Ques. 2. Kuris šventasis yra L. Vyčių globėjas?
Vytis.

Ans. Šv. Kazimieras.

Ques. 3. I have paid my dues, but do not receive the "Vytis," what shall I do?
A. L.

Ans. Ask your Council's financial secretary whether he has forwarded your dues to the supreme financial secretary. If he has not, write to the supreme financial secretary.

Ques. 4. We would like to organize a new Council; how are we to go about it?
J. Zakas.

Ans. Write to the supreme secretary of our organization.

Ques. 5. Do the sponsors of a child become spiritually related, so that they may not marry each other?
Helen B.

Ans. No. They contract no spiritual relationship with each other. Hence there is no impediment to their marriage.

Ques. 6. Can a man who is not a Lithuanian, but a good baseball player, play in a K of L uniform on our team?
S. S.

Ans. No.

Ques. 7. Are the baseball players obliged to attend the regular Council meetings besides their own baseball meetings?
Peter V.

Ans. In Article XVII, Section 17, of our constitution, we read: "Besides the meetings of their circle the baseball players are obliged to attend the Council meeting regularly."

Ques. 8. What are the most important political parties in Lithuania?
Thomas G-tis.

Ans. 1) Christian Democrats, 2) Populists, 3) Social Democrats.

Ques. 9. What country was the first to recognize Lithuania as an independent state (de jure)?
George V.

Ans. Germany was the first foreign State to recognize Lithuanian independence (de jure) March 24, 1918.

Ques. 10. Ką vaizduoja L. Vyčių vėliava?

Ans. L. Vyčių vėliava iš vienos pusės vaizduoja Lietuvos Vytį, o iš kitos pusės Amerikos spalvas.

Ques. 11. Is it against the K of L by-laws to form a separate council for men and a separate council for ladies in the same parish?
Vytė.

Ans. The by-laws do not provide for such an agreement; therefore it could not be done.

Ques. 12. Kada įvyks rinkimai į sekantį Lietuvos Seimą?
Stasys Baltrušis.

Ans. 1926 m. pavasarį.

Ques. 13. May a Catholic be elected President of the United States?
K. L.

Ans. Yes. According to the constitution his religion is not a bar to his holding office.

Ques. 14. Is it a sin to break an engagement?
Stella.

Ans. It may be sometimes. At other times it is

the only proper thing to do. The Church does not recognize any engagement or promise of marriage, unless it is in writing, signed by the parties and in their presence either by the parish priest or the Bishop, or at least two witnesses.

Ques. 15. Are all the names of the parties sending in questions kept strictly secret?
J. Š-is.

Ans. Absolutely, yes. The names are not recorded.

Juokai

BE PAGELBOS MIRTIS.

Gydytojas, jaunai našlei: O kas gydė tamstos, amžina atilsj, vyra?

Našlė: Niekas, jis be pagalbos mirė.

DIPLOMATAS.

"Tėveli," klausia Kaziukas, "kas yra diplomatas?"
"Diplomatas, mano sūnau," atsakė tėvas, "yra žmogus, kursai atmena moters vardines, bet užmiršta jos metus."

GERAI PAAIŠKINO.

— Keistas dalykas, pono plaukai jau visai pražilo, o ūsai dar juodi?

— Viskas tvarkoje... Juk mano ūsai dvidešimt metų jaunesni už galvos plaukus.

HIS ABSENCE EXPLAINED.

"They tell me Jones is dead."

"Ah! That's probably why we see him so seldom."

THE GIRL FOR HIM.

"I'll tell you, old man, Angy is a bright girl. She's brains enough for two."

"Then she's the very girl for you, my boy."

HE NEEDED A LAWYER.

"You are lying so clumsily," said the observant judge to a litigant who was making a dubious statement of his case, "that I would advise you to get a lawyer."

WAS NOT A MULE.

An Englishman was once persuaded to see a game of baseball; and during the play, when he happened to look away for a moment, a foul tip caught him on the ear, and knocked him senseless. On coming to himself, he asked faintly, "What was it?" A foul—only a foul. "Good heavens!" he exclaimed. "A fowl? I thought it was a mule."

LAWYERS' FEES.

"Why do you want a new trial?"

"On the grounds of newly discovered evidence, your honor."

"What's the nature of it?"

"My client has dug up \$400 that I didn't know he had."

AN INSURANCE ANECDOTE.

An insurance man tells this one:

"Not long ago there rushed into one of our offices in the South a very excited woman; so excited in fact, that she was out of breath and could speak with difficulty.

"What's the trouble?" asked one of the clerks.

"I want a policy at once—at once!" exclaimed the woman, when she had recovered sufficiently to articulate. "Our house is on fire!"